اودادن چقان فارسی

فاتح
٢٧٩٤

٢٨٦٤

Süleymaniye U. Kütüphanesi
Kısmı: Fatih
Yeni Kayıt No:
Eski Kayıt No: 3794

1

٣٧٩٤

قد وقف هذا الكتاب المستطاب حضرة سلطاننا اعظم السلاطين العظام واعلى شأنه
السلطان الغازي محمود خان ادام الله دولته
الى آخر الدوران وانا الفقير اليه الموفق لخيره العفو
درويش مصطفى المفتش باوقاف
الحرمين الشريفين
عفي عنه

T. C.
İSTANBUL
Fatih Kütüphanesi
SAYI
Mikrofilm Arşivi
No. 364

نويت الوضوء لرفع الحدث ولاستباحة ما لا يجوز الا بالوضوء

[illegible]

دیوان جم سلطان

[illegible]

[illegible]

4

[illegible]

نطره جو دکی حق نور مبین اولدی
منبع لطفکله عیان اولدی جو عمان کرم
ادوم پیروه لطفکله بولدی لذت جان
[illegible] اغصان کرم
کوکل [illegible] شجار امید
[illegible] بوستان کرم

[illegible]

5

چو لطافت اگر باشد این نجمه رود
همان نغمه‌ها را مکن نظر تنها
زبان گشوده چو سوسن نطق ناطق
اگر حکایت بزم گلستان پرسد
صحن باغ زالم اگر جد قطره

[illegible] گلستان سبزه
دارو و لطف رساند چمن [illegible]
[illegible] بیابان سبزه
[illegible] نیسان سبزه
[illegible] باران سبزه
[illegible] سبزه

شعر روی خود از روضه جنان سبزه
ز باد صبح [illegible] شد و جان سبزه
ز آب عارض تو زلف [illegible] سبزه
[illegible] آمد ز [illegible] سبزه
ز باغ حسن [illegible] سبزه
[illegible]

دمید خط معنبر ز عارضت گویا
ز رشک حالت رفتار قامت [illegible]
اگر ز عکس رخت [illegible]
کجاست این دل [illegible]
ز انتظار [illegible] خفته

[illegible]

چون لعل لب تو … [illegible]
چشم را چون … [illegible]
کعبهٔ زلف سیاه … [illegible]

[illegible]

کمال ای کامل ای دوست

بو جمال ای کامل ای دوست

[illegible]

یوز دو جهلم کوشه سن ایدر ای دوست

مستانه کوزلرک قصد سر جان ایدر ای دوست

ای دیده ... آزرده یار تان ایدر ای دوست

زلفک یوزک اوزره قلور غارت ایمان ایدر ای دوست

دل کافر کور غارت ایمان ایدر ای دوست

کر کوزیمک باشی ... ایدر ای دوست

لطفکله ... عالمی عمان ایدر ای دوست

... ایدر ای دوست

من زلفکی تک [illegible] بی آرام

چون بیم ایزن چو پیچانه مانت

سن زار از خود ... محمل تو

در جنبش از من زودن کرده

برورده بسط کرد باد صبا

... نقش ... آرا

... تفس ... را

... را

... آرا

... کل نزار ... را

... ولدی ... ولدن

شول کلدی ولی ولدی ... ایدر ای دوست

... زبالان ایدر ای دوست

... ایدر ای دوست

عید ای دیو ... قربان ایدر ای دوست

بار قتلی کر جانی ... ایدر ای دوست

کم کشته حال تو والا ضعف

... نقصان

من زار ... نوا ندارد هیچ

چون ... نوا ندارد هیچ

بار ... که آن نامه ماران ...

هر طعم کشد ملک ... را

... نفس ... را

... وصال تو ملت ... را

رحمی ... باد و فغان ما

دل ای شکله مبتلا در ای دوست

... ایدر ای دوست

... جان ودلدن

... ای دوست

9

... زلفک ... ای دوست

... ای دوست

... ای دوست

... ای دوست

بعد از نم از ... هوای تو

زالاتی ... بیدان که

مجنون ... زلف شو و همه

با سوزش فراق تو ام ...

کوچه خمیده قد شدم از غم دلی ...

نالد ... زبان ما

... ما

... ما

... ما

نه ... ما

... ای دوست

... ای دوست

... ای دوست

... ای دوست

قرة العین ... ما

... ما

[illegible]

11

[illegible]

چون جوان بودن ارچیم [illegible]

[illegible] اردی [illegible]

[illegible] باغ غم [illegible] آتش [illegible]

[illegible] زخم در آرزوی [illegible]

[illegible] چون خیال [illegible]

[illegible]

[illegible] کاملی [illegible] دوست

[illegible]

تختی [illegible] شد بوقت عطا

ای دل بیچاره [illegible] بیابیم ترا

[illegible]

[illegible]

[illegible]

یوزکلک آینه‌سن ... الغیاث
شول خط زنکاری الذن الغیاث
جم فیغه ...
اه نم ایله ... الذن الغیاث
اول یوزی کلزار الذن الغیاث
عاشقن بلبل کبی نالان ایدر
یوبان ... قرار الذن الغیاث

[illegible]

تا جان در ابدان ای قادح
راحت جان در انتهای عافیت
ای سهیل یمن آن سن تلوده منقادی
بی ترتیب کاری تکبیر ده دل تدبیر
[illegible]

گفتشم دیدار بولدی سکر لاردن اکا
کاری بکلی خفیف الغیان
[illegible]

حسن را حافظ نکن آن جاه طراز را
[illegible]

کام دراق ای قدح
[illegible]

اسناد اولو تمنای بولوم ع
[illegible]

بو طالک خازینه کلافینه دل
بولدوم اوزنی شمس رایت ایت
حسن سلیم نقشه دولتلو ده
ایت جنه در ایاک تقسیم
سخن عشقه در غمک مفتاح
چون می دی لعلکه تقویز شنیده
نحیب اوزم اقی قان مباح
اخیار ملامت ایت ای جم

ساقی چون ایلح راحت الارواح
نغمه ندن بکا وری وصلک
دیرم اولدی مجنه یا فتاح
ایت قید مجلسده
[illegible]

ازچین زلفت می کره بارجس
[illegible]

نازه واحسن صداسی البت دم است
[illegible]

نک
[illegible]

[illegible]

تا دو چشمم بر ابروی تو [illegible]

[illegible]

ریحان خطک [illegible]

خطی [illegible]

[illegible] مصحف [illegible]

[illegible]

شد ز نغمه [illegible] کم [illegible]
جم ز نغمه‌ای کو کلام [illegible] و [illegible]
سن جیری اولک عشقه ای حق [illegible]
جم [illegible] دار و چون [illegible]

نون یوزنک [illegible] وجود
که خاک ولدی [illegible] هو المقصود
زاری دل ایر شدی ز [illegible]
ابشدن دیر خوش بو ناز عود
دل [illegible] خاکک افتاب پرست
[illegible] کونش [illegible] سجود
خانه حاجت شکر [illegible] دیدم

پایان سر زلف [illegible] عنبر
خاک [illegible] از [illegible] رخ
جوهر شک خویش [illegible]
چو از زلف دراز تو یابد این سعادت را

[illegible] ضمیر خطاب را
چون [illegible] دیده خراب را
[illegible] ضمیر حجاب را
[illegible] خانه [illegible] همیشه خاک پای [illegible] را

ز دون محجور [illegible] فردیت را
[illegible] نی تم بجانت این ایمانت را
تو هم فرمودی [illegible] حکایت را
بکویم [illegible] دیانت را
مگر نا قابل [illegible] دیدی نقل [illegible] را

[illegible] قامت [illegible] موزون [illegible]
ز قد قامت [illegible]
[illegible] نسیم
[illegible] طعنی زن [illegible]
[illegible] شکری [illegible]
جواب لعل [illegible]

دیدی جلوه [illegible] اندی
[illegible]
عشق [illegible]
[illegible]

[illegible]

15

[illegible] دیده [illegible] جان
[illegible] بعید و شهید
[illegible] دل [illegible]
[illegible]

[illegible] لطف [illegible]
[illegible] نوباد [illegible]
[illegible]
[illegible] عشاق

الی کز دو زنخ [illegible] مجلس عشاق
بلغم [illegible] لطف [illegible]
[illegible]
که [illegible] عالم [illegible] را

[illegible] لطف عبارت را
[illegible] بامت را
[illegible] قد و حالت را

خیال کرده ام [illegible] خیالت را
[illegible] خط تو خالت را
[illegible] جیم [illegible] دالت را
اگر در روضه [illegible] زلالت را
مگر [illegible] جمالت را

[illegible] خط [illegible] عمر
[illegible] لعل تو
[illegible]
[illegible] حکمت [illegible]

[illegible]
[illegible] زیاد
[illegible] جان [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] بهشت [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

18

بکس غمزه زلفک ظلتدن
ندیم کمر بندی ایبان نقش
نبحه خوان جانک غمزه [illegible]
جملک قرص [illegible] عیدای یار
جان ار [illegible] دل و جان انده قربان

[illegible]

عاشق اولانه غم ای عجم [illegible]
پیدم ای مه باکه حسرت چکیدر اولا دیدی
مدعی فاتح غم شمدی اولدروغ وار
آشنای یار ایله درد [illegible] زیاد اشک نولا
همدن ایری یار ایله بو دم شمدی اولدروغ وار
کون یوزلی یار ایله [illegible] اغلسه‌یم نولا
درد محبت [illegible] شمدی اولدروغ وار
باکه غم لحظه محرم شمدی اولدروغ وار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عاشقان را ای درگهی دور حساب
عادلی بنمای که بر دو تیغ ظلم [illegible]
من همان [illegible] که در دو [illegible]
[illegible]

[illegible]

واره و بیچاره برای پیرانست
سر بنه بر تیغ رضای پیرانست
تا رشته جان بنه بر بندگی پیرانست
گوی که شفای تو لقای پیرانست
عفو که بگویند وفای پیرانست

[illegible]

[illegible]

ای جم تو خاص مطلع رخسار است

گر نقش اجهان [illegible] معنی زراست
[illegible] معنی زراست
[illegible] معنی زراست

[illegible]

[illegible]

همچون دگران ز غم چه حیرانی
سودازده عشقت صبا چون دگری نیست

مانند تو دلبری که دیدست
وز شکل تو سرو دلبری که دیدست
چون قامت سرو خوش خرامت
از سینه صنوبری که دیدست
هم لفظ تو چشمه حیاتست
همچون تو سکندری که دیدست

از زلف تو بیدلی جان شسته
چون زلف تو مجمری که دیدست
بسته ده سیاه آب بقی
چون لعل تو شکری که دیدست
معجزه عصای تو ای جم
چون زلف تو اژدری که دیدست
باخ سیر بلای ای جم
همچون تو شناوری که دیدست

[illegible]

[illegible]

در حسن دل چند کنم بار زناش
چون نقد ولی در جان بغداد پیراست
وی ای جم دل خسته مسیح ای پیرهن
در حالت پیری چو کبادی پیراست
هر کس که هوا و هوای پیری نیست
از ذوق جهان [illegible]
جان پرور دو لب [illegible]
[illegible] که در دوبال پیری نیست

[illegible]

این آن که تو دوای ضعفا کاری نیست
در جای [illegible] تو و دلیری نیست
گفت کر برای تو [illegible]
غم از جای [illegible] خستم احضری نیست
این عاشق بیچاره تو را بدری نیست

[illegible]

بهار ایله کول کل محزون اولیدر
مجنون رحم ایله بن کبی ای دوست
کر عشقله یا شم مجنون اولیدر
نو و کلو تا نیم ... ایکی اکرندن
کرجمله بر یوزی کلکون اولیدر

[illegible]

22

نار ... طراوتی اتمش ده
... بیشه ... ایکیم ... کرده
... قصد ایلدی
... آلیدن او ... ایده کی

[illegible]

جانله او بازاره ... بر مجلین نقد دل و جان تقرب خرج

بازاره کلم ایدر ... دار کیمک ... دار

برمجلین حسنی قاشینی صرف کن ... دار

اولم دم افراغ هوا و ایلک دار

برمجلین اوسته برق بکی در تر

[illegible]

23

کلشن حسنک غنچه‌دن بلبلی کویا بلور

[illegible]

[illegible]

24

بهشت سکین سنه نقش امل در
سمه نیز دوغ دیوان عملدر
نه جامن ایچلیدی غم میخانه پیاله
سه دل بر جرعه دن مستِ ازل در
اچلمز پیر دیر کاری ابسر ظلی
اجلدن یلیبر ظلی اجل در
ایسیدی اعلا منقبله
اولدن حقیدن کوزل در

نازه عاشقان چون چشمه
نقش ابروی او چشم آینه
[illegible]

[illegible]

نه کیم شول مهر آیدر سعادت

[illegible]

بو دلا ضیا خیر [illegible]

اوتاش بیان در دل عاشق جانی در

بی دور ابلمه دلده گرتیا دن
امیدی عشق نیه دل رنگاه [illegible]
اوزوای [illegible]

[illegible]

شول پری در طفل کوی شاهی سعادت بای در
[illegible]

اشنانه [illegible]

دل اولدی [illegible]

جانی جانا اولور
تو رقم اولدر عالم ایچره بر کلی ماتون اولور
بی لطف خونی ده شول چشم خونین دل ریسک
کم همیشه غمزه سی تیر بله دل پرخون اولور
زلف شبرنگی ایله ربای خم در خم دیمن
شام رنکی رخسار عکسی ایله کلکون اولور
بله زلفک کیم جم پریشه طوتسک آه

کاکلک سفاری پر جان ودولکل مغتون اولور
وم مرام شوق نبلک کوزلرم پرخون اولور
تیر لطف ویو جانی بالکا تیری ایتار
بالله قبول ایله کرم خوش ماضی در

زلف سیاه خم در خم پریشان پری عذار
چون ازنغام شوق عشق نالهٔ کنم
تاکرد خون دل تلف این چشم درین
ای سیمتن حسرت الکیم خاک راهت
زان روز بنده محوم خاک راه تو هم

عمر عزیز بین تبکر کاهی خوش ملایت
سوز پوینین نالهٔ ان ولی نوا نوات
لطف و ساین دل دیبا ماجرات
زین جوچرخ من این چرکیهات
در یانده بسیر چیان نیشتر تیغ تیات

دل اشتعالنده نتا مجنون ولی مجنون اولور
یار بیدن بر وفا ای چوق کور در
یار بیدن جفای ای چرخ کور در
بر وفا قاندن جفا با غیری
وقتی کم دیمر بود مه با غیری
قد بکیم ای جان ای چیق کور در

ای یار یاد اید و ب یتنی اچیق ابلیدی دیم
یاد اید دن اخزن بانین قدن ایلر دیمر کور در
در دیمر یاد اولدر ودیمر کورلدی اچیق
متبالدن بالت اولدر اولدی ای جنب
سکلنی اولدر اولدی جنب

نکاه تیره یولدی جسته در
نارکی تیغ تونده جان جرمتش جیم
ایس تیغ تونده غمش ننبت بیب
ای دل جفای داغ غمش نبنت بیب

ام بجوش آمده درد الم ارتک
بالله بلکش این سن تی یاره دوبت
یزم که بر بهمن داغ نبلات

بارسی نی نار آمده دو تیها نکلدت
یا چه کیم که جهان ز دل شیدا بکوت

یا شیم کی ادوار چشم ابلیدی
نیرنده ابن بو ای چوق کور در
قدیمیندن چرخ ابرب قدوی جمی
بیکه دن بر ای نوای چوق کور در
دشمن دو ری عدندن چقر در
ونلرد ولطی بشار دن
لبرد دهل ورمی دل جانلی بار کسنه
دور یمسکیندال اد جم ابلیدی بار در
اوزد بانی زلف دمین خانه پیاره ندن چقر در
اوزد درب زلفن صاحب سانجین صبا
جت سکو یار بجنمی سر و کی جنبدن چقر در
لطف طوبی قد کلک سیر سینی صبا
نظامه ابلیدی زلفی مجو سینی صبا

لک کوزیر کی شیدا ان غم پر نکنی
پیکی بو سرلو وعده فردا تو بده
در بیان من دمتع تو تشنه خون آم
من نتاده نغم دار و نی قاتم بشت
جم کاه ال شیدا ز کشش تو غمت

روح اوزاده ایله کیم مسیحا ایکدیت
کت چهدکر ازین عهده وفا ایکدیت
ارت کو منه صنا وقت بلدا ایکدیت
چه اک عشق ایشک ایکیه کرا ایکدیت
بیکدن من چرخ معلا ایکدیت

شکسته شده قلب ملک خشتن چقر در
جم زلک اولدر کی ابله بارکی اسکندن ارغ
کشتی دو ر فلک جور وطعندن چقر در

عجب ان ولبری جادو و کاربیت
زد ام تیر ارجیدان آهوی چینی
چو یبکی شبب ادر و اوره ابینیم
کوزلیک تو چشم لک صورت ادر و دست چمنی

کمپانم رفت بار او بکارفت
بهر سوی می دوم آه او بکارفت
دل زاری کنداز کو بکارفت
چو شمکم می دوم رو بکارفت

در فلک دل ابیل دم الم آفتاب وسنده در
وشتلرک اول لیر لم ماتوت بازوسنده در
مصحف حسنک بریوز سودل ندن آی برابروزم
نو خطک رینه بار یم لک کتاب او سنده در
بوز زلم زلفک نقاب اولدیغی نون اقای بین
پاره پیوزی سیمین شاطب نقاب او سنده در
آه کیم اوبوسه ی بخت سیاهم زلف دوست
یخیم اولدر کی بسانه خواب او سنده در

[illegible]

[illegible]

چراغ پرتوی حسنی دلیل آه ایتم
فلکده اوده ره یقماغه خم نمی آه
وفاتی بحی کبی بادیه یول ازمانه لو کل
خیال خطا بکانا مه سیاه ایتم
کلنه هم کوره یتماغه حشر زلفنی
ابحی محبتنی قیوسی جانم بحی کاه ایتم
هوای حسن کوک و دریا ایتم

[illegible]

سهم اولا ندو دورنی اتش سوزانه ای
زلفلک بندی قید چو ابیر کاه ان
سیلا دیلاغ جانم ابحی تابان ان
بنی بهمسه آه دوم ابد عالم اولسه دیلیم
جانی ایلیکان کرچه ابیر نیکان ان

[illegible]

دل عشق زلفک ... [illegible]
سیلیکی ... عشقی واخی نهان صنوبر
جان ... [illegible]
کلدی دیدی ... جهان ایکن
ادلدم ... ببورقان زبان صنوبر
[illegible] ... کوردیم آکمان صنوبر
دل ایشکلکه زلفکه دیوانه اولدیکی
ودر ... زمان صنوبر

خدارا ... [illegible]

[illegible]

29

... جهان و جهان شاه بود
... [illegible]
دل و دیوانه ... انکه بود

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای یوزلک کوردن دلک عزمی [illegible]

عمر او زلفنده ممکن بولمیه [illegible]

[illegible] عاشق جانی

نگار من بتماشا گل [illegible] که شد

ز غنچه هاست که بر شاخ گل همی بینی

غم فراق تو ما را هزار بار آید

بطالع رخ او اشک [illegible] حاصل

[illegible]

[illegible]

هم گوزر ملک پاتخی ... ایله

جام ... بلبل ... خاک کلدی

تیغ ... گوردر ... چاک ایله

چنگال ... نار الور

[illegible]

[illegible]

تو رفتی ای مدام من بر بهانه کم
تو سرو راستی ز رستی ز اسب
می اشکمان عشقت روز محشر
بیان ام دو خوی خیز و آه
غنچه سینه هم چو یار نرفت

بیا که جان و دست ... از دست
... آید و مست
... صدمت نشست
... از میان

[illegible]

در بیان در زلف لعل لبت
تختی عالیست دل بلک وجود
زقنت در حریم باغ جمال
زابروان تو داغهای دلم
گرد لعلت غبار خط که نمود

در لب جوی چیست حیوانست
عشق سلطانست
... بادنجانست
سیب سیمین ...
... خط ریحانست

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ایچره جرکیله اولن زرد و گل میدر

ویردی فائده شهدی نوازطوطی لعلی

بو کلدی نار آغوزنده شکر و گل میدر

[illegible]

دل عاشق تنم حتی بزو قحی قلم بانه یاز
چون قلم بانه یزو دل عجبا یانه یاز
زلفک خا نه خطك جانشدن [illegible]
مورد نو شه یجون مسکنه و انه [illegible]
خاطر بز خیالی نوز کلمه کوز مه
مهر کمه کوز و ب ایله عادته [illegible]
قانمو یکشت و تنگ حلقه لری نقش بدام

قصه مجنون در بلک جا من
صون جمه چو نامه می خار یاز
قوم ابد لیوزنس زلفکی نقش
صانه سن قل قلد [illegible] یاز

چون زلالی لعل لبك تبرج فزا
گفتم کو ز لعل لبان تو ار شکر
از خون تیغ غمزه خون ریز آن صنم
وی که جذبه عشق رخ تو جا درست

فی الحمايه و الشان ضیا جانم با عزت
شبنم زلفت کلفت چه نسبت کردست
بر روی جسم جور بچاره خجلت
شدن بجانب [illegible] جو عنبه و جب ما

صفی [illegible] برانه دیور ز [illegible]
همیشه با بسوی کوچه کوچه جان بارست
هر که [illegible] ز کوی تو دیدر غبارست
چه وانمت [illegible] دکشته بجام کارست

[illegible] سنبل خطوط کشته [illegible]
بار او لب لب [illegible] رو بیرو [illegible] آمد
خیال روی تو تا رو [illegible] سنحه آن [illegible]
اجل بکو [illegible] جهد جبر بدر تر [illegible]
چه می کو [illegible]

شاه تو بینی صان کا کمر جانه یز
[illegible] سنبل جانانه که [illegible] نوله یار
[illegible] بیرو ده و یرانه [illegible]
[illegible] ایکه بو ده [illegible] کشت الندی [illegible]
[illegible] کوی [illegible] یانه صر
[illegible] ابعز [illegible]
باغبان [illegible]

[illegible] لبدن آمدی دلبدیمه سن جا
سوزی غنچه [illegible] با دیمه
حیرتله [illegible] ابنی زلفك
عجب دیداره دن [illegible]

عذارك [illegible] دلفروز تماشا
سرو زلفینك او [illegible] ب القدس
قنشك [illegible] بيت المطهر
تحكيله [illegible] عكس رخسارك حباب
نشن [illegible] صبا [illegible]
بجانب شمع مجلس
معصفندن [illegible] ازبر
آتين [illegible] بسم
نقدر نقدر [illegible] جانده [illegible]
نه جاده و [illegible] قلمه و امن
کورك اب [illegible] زلف عنبر بك
قصه [illegible] زلف [illegible]
عمرى [illegible] ایدی [illegible]

توکل و تمم [illegible] بنک
قربان شدم نیش کمان [illegible] ست
از بو تو لذت قندم بلب آمد
مرا [illegible] ایکی دن کوبت [illegible]
ای جم [illegible] کذر از نقد دل و جان

[illegible] عدم فکر دهانت
[illegible] از یاران
[illegible] ابرو [illegible] زیبات
[illegible] سینه [illegible]
[illegible] زیبات
[illegible] زیبات

سرو قدی [illegible] ای دلبرت
چم ایدر لدن بلک وصفن [illegible]
قلمه که توتم [illegible] نوازکی
فتحه نقطك کو دیدم ای صنم
نقطه لب [illegible] دیدم [illegible]
ویره [illegible] نقطه [illegible] خال
[illegible]

بزم مطرب کوینم تو نا امیدست
چو بزم وصالت عجب انویدست
چو کار عاشقان [illegible] نا امیدست
ز شوق [illegible] قدرت [illegible]

[illegible] زیبات
[illegible] عجب [illegible] شدت
چو [illegible] وصالت [illegible]
سر [illegible] وصالت [illegible]
[illegible]

[illegible] ای کوزم کوردم [illegible] دیدم
کل [illegible] دیدم
[illegible] کیجه دیدم
[illegible] چرخ [illegible]
خاکم [illegible]

بر دیاره واردی کام کام خبر
جم و ماهک یاوه ای پسته فم
یکی اورزقه سوزلری مختصر
ای و ماهن تو مطول زلفی
دیر اوازجا التقصی عمی البصر

مه لکه آفتاب جمالک طلوع ایدر
باشدن باشه جهان بوزنی [illegible]
زلفک [illegible]

نقاش و زاغلی [illegible]

[illegible]

بو میرم [illegible]
[illegible]

37

قیش هلال و بدری کبر بدای محو مهر در
یات حسنک فاننک رنکنان یاه دا بهر
سک ملک لطف و ملاحت سکه مهر در
لبین صعوه و دعیه زهره سیمی چاهی خنجر
دیدی لبی سود بلبه ایبق طوت زعوان زیر ابسمیر
دیدیم بیدبه لطافت لبیرزشه زدن دیس و انتیب
دیدی بالکین که طوتشید زارمنعم در
وباقی لبی چین وا جرلبی

جون پسته ای از قنش [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

زاهدا از رحمت حق [illegible]

[illegible]

کار او [illegible]

دل [illegible] بسوی وطن

بو سران لعل [illegible] جان من است

هیچ کی [illegible] جهان

[illegible] دین من است

[illegible]

دوشدم انتظار آتشنه طرفه [illegible] کبی یار [illegible]

[illegible]

بر حلاوتی شهد و شکرده بولنمز

بر لطافت در و گهرده بولنمز

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دیدم بجون بلک شفتالوی قندینه دل فنی اولر
دیدی کم پیش جنت جزل شتها اولر
نوردن سمدن قد دوکی جنتع طوبی جنت
دیدی کم قد بالاده نور سمه منتها اولر
فنی محرابی کوردوکه دارای جم بجود ایلر
که بر وقتی نوت اتک کا بم کزفنا اولر
بلا نزعلم نارنجات صید جوب اکون ددرار
که ور نسیم و زردن بلک محب

[illegible]

مجنونی ایم از لیلی زلف تو عجب نیست
من عبد جمال تو یا بم ز جمالت
ور روز اجل چون جم و تخت حاتم
چون بند بسلسلت جم و زخم افتاد

زنجیر گیسوی تو دارم همه وانند
وان رشته ابروی تو دارم همه وانند
از خنجر بندوی تو دارم همه وانند
سره بیگانه جام عالم افتاد

[illegible]

چو جیم زلف از بهر سو فکندی
زبر بوسه آمد جیم افتاد

هر که زان لب حیات می جوید
تو نیا بصیرت افزا
آنچه ز خط خضر خارت

از لب تو نبات می جوید
وین از آن کلمات می جوید

باده وقت صبح می جویند
عالم مشکلات می جویند
کف رو که دوات می جویند
از تو چون او دعا می جویند

گه بندیست بوقت نماز

[illegible]

شهدی اول مدن بری عمر اوتدی [illegible]
صبح دم [illegible]
[illegible]

جهان غم خانه‌سن قوریدی بزم
[illegible] قوریدی بزم
کلوب دیدی بو جان قوریدی بزم

[illegible]

[illegible]

دیدیم بوزمه کلمکک جان و دلیه جز معظم
دیدی که بو بزمده اندم اولدوغی یوقدر اولمز
کوکلک معنی اولسه هزار بلا یه باقمه
صحن جهان جنتم اولدوغی یوقدر اولمز
ای دل وفا سن اوماهم کوزلر ایچره
قول و قرار حکیم اولدوغی یوقدر اولمز
عیش ودمه دم و دنیانی عاشق بکلش

[illegible]

تا عنبرینه زلف سیاهی کی ایتدی نفس

چون کله دوکش درسرم چون الدن الی پاس

بورا ایسم زلفی کاشانه بلکی دست رس

باکه نه ذره ... ولیک بو معنی بس

صبح خوش الحان کبی که اوله ابله نفس

ره بلادن فغان کبی اکر کده نهان

یار تتول زلف کلیه کیمین زنجیره ایلیشس

یمنی بن دیوانه‌سن [illegible] ایلیشس

وصف لعلک یازدوغی [illegible] ایلیشس

[illegible]

غافلی آب [illegible]

[illegible] نمی داند

[illegible] نمی داند

[illegible] نمی داند

[illegible]

46

[illegible]

دیدی [illegible]

دیدیم [illegible] اوله‌لم

[illegible] نمی داند

[illegible]

تن قتلنه پاینی چکلمك قصور ایلمدی
بلدم ای جان بو جانی جانانك ایشی
جان ویردی جانانه یار جان ویرمك ایشی
چون بلمز جانان جانی جان اندن ایشی
تو جامی وار ایسه جانانه جانانك ایشی

[illegible]

فتنه‌لر ایلدی طغرا ابروسی
[illegible]

[illegible]

هر آنکه صبح برویت نظاره دارد

نظاره پرتو [illegible] دارد

هزار پاره شود در میان [illegible]

بگفت [illegible] چاره چیست در عالم

[illegible] طالع و فرخ ستاره دارد

دلی زمانه که عمری دوباره دارد

هر آنکه از دل صد پاره پاره دارد

بهر فراق و غم تو ستاره دارد

[illegible]

جهان بدست [illegible]

عجب حالیست [illegible]

نگارم [illegible]

[illegible] آید

[illegible] جواب آید

[illegible] آفتاب آید

[illegible]

49

[illegible]

خط خیالی یازه اوستنده طلسم خوص

بو نقطهٔ دل دیوانه رخك [illegible]

کلک [illegible] تا [illegible]

مصراع نادری [illegible] کوزی [illegible]

[illegible]

سنده بیکر جانان بالبوسه تولا جاندن خط
جهانکه کوبلیا ... آنا ... اولی ... جانان خط
یا دلبند ساقی صوری ... چهاندن خط
تا بسمر اله ... بیکدی صبا ... بیان اندن خط
جان وبیح لی بو بیکده صبا ... ایدن خط
اسی بکا اولیدر ... بولیدم او وفغان ایله
ای دل ای عشق ... قبله ... ایدن خط
ای دل ای ... برکه ... انان ایله
چون ای دلبر ... ایله
ای دلبر ای ... ایله

بیش مکن یا صبا خرم زمین یا بکیم
بسته ام احرام غم برد ولی بیکن کیم
بیچو جم ... ولی بخت نکون آمدست
ان صنم که اوروز چون نامیم تجلی می نود

... رمزی عشق تو جابر شود
... ز درد ... تو زایید شود
در حرم کعبه کوی تو ساغر شود
هر که درین گنبد عمر ... ساغر شود
خاطر بیچاره را خیلی تسلی می نود

بر احبابم ز لب اعجاز عیسی می نود
بیک جشمش ز ان بیان صد کونه معنی می نود
بیک نفس از کو ز لفش ... می نود
آن صنم که اوروز چون نامیم تجلی می نود
گرچه خود را طوطی فردوس اعلی می نود

ووده بودم ز غم ... سودای او تا که لطف
... می کرد ... بیمش
کرچه بیعلت ... تو ایمان قدرست
... جشمش ... بیاره کرد
ای دل ... ز غم ... ناز او
سینه ... ز ... سر و ناز او
ای ... کل ... از ... تا سر و ناز او

تا بو ... دل و جانم ... نزده
کل ... ایدیم ... بو نزده
جانان ... سوز ... جانان بزده
... ایدم جانم ... ای
... جان الحق ... ایچون
جان ودلدن ... عشق ... اولدی
کل ... جان ... الحق ... مشغلی
صفحه جان اوزره ... اوزره
کل ... نسخه ... از
... اصطرب از
کرچه ... اولدی ... ارتفاع

شاید که چکدی چو دوتی کاتب ازل
یارب عذار صفحه ابرار خط
خط رخ تیم دیده بی بلدی و منی
یور قاره ... باشنه طرق قوبار خط
مجنون ولکمی ... بوز ... دسته ای یری
روشن ... آرده ... نار خط
زنلک ... مجرا ... عبو ... خط
حسنک ... اولدی ... خط
خطی ... بولدی ... دیدیم
دیدی ... اوزره ... یار خط
یاران ... دیده ... ناز

کرچه ... رفت نسبتی نود
خرم ... ای حال یا د
ز نقشش رخ ... دلبر داد
یاد ... بغیر ... سلام داد
ای ... فلک سر نه پاش

... تمام ... شده و ... هم است
... ساعی ... را حاضر است
کرچه ... لعل تو ... است
... شمع ... سلام است
دارم ... جه دار السلام است
... زینت ... جبینم ... است

خط ... کلی ... ایدار خط
... نقطه
... لاله ... اولدی
... بیک ...
... ارتفاع ...

... فنا ... ناظر شود
... دل کفت که ناظر شود
... زلف ... کافر شود
... که حاضر شود

هر که ... دل ... شود
... اشباه ... ایمن شود
کر ... روی تو ... شود
... ختم ... شود

الوداع ای زهد و تقوی الوداع

جم یوزنی گوردی دیرنی اختیار

[illegible]

[illegible]

[illegible]

جان مجلسیسین ... شمع

هر صبح بوزینه ... شمع

مهر فلک ... شمع

مشتری ... شمع

...

هر قدت نازکت تمام افتاده

در بیان ... افتاده

[illegible]

[illegible]

اولدی جانم بلبل کبی باغ عشق

اول لاله رخ سمن بر و قامت الحق

تیغ تیغ سرو قامت الله قامت الحق

الشلم جهان طرتری ابروزره بورم بن

درویش عشق باره بوده کرامت الحق

زنهی او جنده بوده دل خون کوربه دیدی کم

کلمش اجل ایغا بوس غایت الحق

کورن یوزلی کجه دره بدن یکا کورن دیر

محشر نه نه زن بوبر علامت الحق

نو ناخذ نکم غمزه کبی جانی نقره محروح

اول داخی جمع غیره رحوش معاوت الحق

چشم جوهر بارجم ابج جوا نم برکشود

جامه ارنیک پای تقدمت اتیار کرد

زین لحظه ایم کیرزد

کیرزد و از رخ زردم برود

زاد جسم است بنداردم من این را

چنان از من که ره کی کرنید

چنان کرزد و کاخ شی میکرزد

چنان است اینکه کرنه می کرزد

زنهار است اینکه رنده می کرزد

در ان چاه دقن دل را اسیری زلف

تا بلی کرتیغ چون آفتاب

زتیغ و تیر زخم سینه بچه

من کیر باید از چه می کیرزد

نه از نیزه وزی حسرکی می کیرزد

زتیغ تیر زنت ابد می کیرزد

جمله بربش حسن تیره خاک بر زند

سیمین تنان که طعنه بر دو گلبر زند

دم است و جران تیرم بر نفسم تیق

عیسی نفسم تیق

ل بدرد و عیسی نفسم تیق

جان و دیر کید بوده امیله بی دل

بر در وضه کی بلبل فقیر اولیق

بی داوضه اولعه بردم جیر سن ان

جنت مقیم اولدم بعد سبر ابرلق

اولدم یه حیرت ریحان اورلق

وصلینه در رخ اول صنمک دست و رلق

دل صنمک اه بیمر دیدم ابق

سیمین تن نقد بی اتیش ال داع بیمر اتیق

دولت و ده اولدیم بعلکی دیدم دیدی

کلبدیت جبین بوده بولک تعبیر اتیق

دیرکه جمه اولدی بی اولد یکه تعصیر اتیق

بهتان الک کلک بر دجیمه جلوه دار ابلر تیق

بلب نتیم کیمسه بعد وده زنجیر دار در تیر اتیق

الحمد اولد رسمی ای کاه رد

جون ابرو سن چین زلف تیق اجیرتیق

محقق

سنبلی

طاری جان الکلک ازدی کالی

رقاع و ثلث و توقیع ازدی کالی

وصف عمیر و صفحه جالی

پیری کنیمن تیغ عمید آن کی اشق

زبان نامه ناب بلی کلیش آنلری بوسه

دیدیم جانان ال بوسه

شادم از ان که روز قیامت نشان ما است

یکدانشتند تا بغدادت هم عنان شود

فی الجمله ناز لعل لبت نسبتی نبود

از قامتی تو تی شکر آن رابحه کفته باد

کاش باخ تو دعوی خون بود و رکه

ان غمزه ما که تیر بلا بر جگر زدند

از ابروی بی سر و صنعت تیر بر زدند

دی جان کان غنچ بر سر و رشته نیکار زدند

ای کاخ بر دست و کت کیر زدند

دل زان بخود دست و بر جیز زدند

بابنهمه خون کرفته تم جیر زدند

ان ای جم نه ده که طبل سفر زدند

راست کویم چو سکل دجمن می کرزد

وصف لعل لبا و جون زد و بمن می کرزد

دل بچاره ام از یاد وطن می کرزد

همراه چو کی نر جد بین می کرزد

هایکی جانب قافله عشق در رسید

این که این دمر تماشا که من می کرزد

و هیهمر نیست می شود و دولت عسل

تر ان دمر که کنند جان بدل

ذوق کدی نوم ان و عشق بینی

رخ دیدست تیکمر حرج عشق

دیری کم جان الکریم ایچن

جیود ل ساکم الذی کار و دری کل

الکریم قعی جان است سالک آتیق

اجرب دل کوبکه وار دی دیدم دید

نصیب اولدی شکا زیاده اوچیق

دل سلک کوره سن آئینه ده ای

کوکل آئینه سنه ذوق اندی حیق

جفا قلما ده تیق آنکا صنع

بی ظالم بی جم بو لدکه الحق

جو کوزم خاکپا یک دیدم جه

بیدی دو کوزلرینه دو رکه جیق

یاد ایتدی جمال دوستی کمان فراق

ای ضمیر لاله زار عارض لطفی کمالی [illegible]

[illegible]

اندن طور عقیق بین رنکنی شفق

اول سهیل [illegible]

[illegible]

عارضک [illegible]

بغدادی اوراق گلده علم [illegible] نقطه خطک

تا جهانک مصحفنه زینت ایدر [illegible] خطک

صفحهٔ ماه اوزره نقش ایلمکده [illegible] خطک

ملک حسنک حاصلیدر [illegible] تفصیل [illegible]

بزم حسنک [illegible] کوزلرم [illegible] خطک

[illegible]

56

دل [illegible] اولدی داغ [illegible]

[illegible] اولدی داغ [illegible]

[illegible] اولدی داغ [illegible]

[illegible]

رشته عمرم دکلدی کرچه نازکدن نازک

قیلجه ایلک کوردم زلفدن نازکدن نازک

اکر وار ایسه عمر کرون بویله

بویشکو حسن کل عذرینک

[illegible]

کردیا بنده جهانی کدا ایچ جام ایبک
ای ابر جام جم او لا صفا نام ایبک
بیک ایرو سمع سر کسه بوله ای شاهم ایبک
کو دعا کیب کلور بن قولیه اعطا قل ایبک
خوان بخشنده عطا عالمه انعام ایبک
جون کرعام اولدی تو عالمه انعام ایله ایبک
چون ایبک جانش ای کلان ایبک ایسی
چون ایبک کلک ایله کم صفا کام ایبک
یان لبیه کلک ایله و یتکی یاد ایله بی
نقل صحبت لب [illegible] یاد ایبک
سکان اندی تو [illegible] نقطه عیب او له دید
دیم ایدر دوم و [illegible]

یکی سوراخ [illegible] بعد از کم از قدم
صبح اصوت داد عاشقان [illegible] راه ده
چه بلجت [illegible] دیکان پیشکش
ت دلی [illegible] زلف یار دید

که ازان سوراخ [illegible] که دو واه
که ازان سوراخ [illegible] راه آید
[illegible] نغان [illegible] آید
الدیم صد [illegible]
حد [illegible] عشق [illegible] دید

ایکی ابدی [illegible] ایبک
جو عام ایکدن [illegible]
کو دیا [illegible] جام ایبک
ای کوزلم [illegible]
اول [illegible]

هیچ پرویزی [illegible] آب دید
کفت [illegible] در خواب دید
هر که دید [illegible] دید
زیم [illegible] عاشقان [illegible] دید

عکس لعلت [illegible]
[illegible]
[illegible]
دل [illegible]
[illegible]

الف [illegible]
کوی [illegible]
یا [illegible] آسمان [illegible]
جون [illegible]
[illegible]

خم ترا [illegible]
سودای زلف یار [illegible]
انفاس عنبرین [illegible]
خط [illegible]
کلدی [illegible] ایکان [illegible]

کوکلی زلف [illegible] ایتم [illegible]
اول [illegible] ایتم [illegible]
سیل [illegible] ایتم [illegible]
بر کون [illegible]
نیچه [illegible]
باش [illegible] ایتم [illegible]

که زان [illegible]
روی [illegible]
عاشقان [illegible]
غیر [illegible]
وی [illegible] زدیم

[illegible] بند
[illegible] بند
[illegible] عاشقان [illegible] بند
جون [illegible] بند
کفت [illegible]

غول دل [illegible] دیده [illegible]
[illegible] ایتم [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] کاه آید
[illegible]
[illegible]
[illegible]

نظر [illegible] آید
[illegible] آید
[illegible] آید
[illegible] آید

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

قلم عفون الماجی زلف سیاهک

[illegible]

کمال سنی بلدی [illegible] وبدی واصل

[illegible]

گدای درستانی شهرستان دگل

ولی بی بال گرفتم حسن ملکن

[illegible]

[illegible]

نیجه‌ن ایرسم شفایه جان و دل
چون طبیب جان و دلسن ای صنم
نیجه کیم سن مبتلایه جان و دل
جان و دل الدی الم ویرم دیری
ایرمدی بردم دوایه جان و دل
[illegible] دوبلایه جان و دل

جان و دل عاطر تزی نغنچه کوزل
نیجه اینس ویردی اذوبایه جان و دل
هرکی آزتشلم سیاه سی
ویره لی سن نه بقایه جان و دل
زلفی واخی بی وفا [illegible]
دوستی دل بی وفایه جان و دل

[illegible] خالی که [illegible]
من چون نشوم ناظر تو از [illegible]
[illegible] نیست بعشق که بکو [illegible]
ای مهر جهان تاب [illegible] الهی
چون جم شود آزاده دل از [illegible]

[illegible] داد
[illegible] نظر داد
فی الجمله مرا [illegible] داد
[illegible] عشق [illegible] داد
[illegible] سرداد

[illegible] واقع شد
[illegible] شد
[illegible]
[illegible] جهان [illegible]

[illegible] طالع شد
[illegible] شد
[illegible] نافع شد
[illegible] جمال تو [illegible] جامع شد

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دور نعلچه‌ده کاکلر [illegible] سمن
نعلچه اول ینه بالادا [illegible] سمن
[illegible]

[illegible]

شعاع شمع رخک نازنین قندیل
صباح اولنجه کوزیم کبی یانار قندیل
کلنجه مجلسه سرچشمه جهانه ایدر نور
مه‌لجه بو کیجه تا شمع ایدر قندیل
کوزنده رخاری تحتی مقام ایدر حسن
[illegible]

[illegible]

[illegible]

نادره شناس خسته‌دن ... اصرلرم

دل ... خسته ...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دل و جان ثابت و اولدی بو حرم مقدم

[illegible] سرا رغبی

[illegible] گریه حم

[illegible] داغی [illegible] یاره [illegible]

[illegible] شیشه عالی غم

[illegible]

دل اولالی کعبهٔ عشقم [illegible]
کلیدی خیال خطک [illegible]
زیر دی قدر و زلف [illegible]
مصحف [illegible]

چون پیمان نشم ردی مجنون
خط زان پری زلف بیکار نیی
یکان همه از دل عشق و طلب کن
در دایره عقل [illegible] نتوان کرد
نامه نتوان کردن تقریر [illegible]

[illegible] وانها چه [illegible]
[illegible] نامه [illegible]
[illegible] تحریر

این رو [illegible] تصویر ندارد
[illegible] عشاق [illegible]
قسمت [illegible]
[illegible] می نالم [illegible]

برگونه [illegible] تغییر
ای دوست [illegible]
ای [illegible] واقف حال [illegible]

[illegible]

چون اول یازدم یازدم
بک یانده خط [illegible] دیدم یازدم
محبت نامه [illegible] یازدم
کمان ابرو [illegible] یازدم
[illegible] جانی [illegible] یازدم
[illegible] یازدم

ع دولت ایشان [illegible]
[illegible] نظم [illegible]
[illegible] دریغ

خوش کمان ابروی تو باد [illegible]
سرو از تو بالا [illegible]
دیدم [illegible]
چون [illegible]

[illegible] غم [illegible]
[illegible]
ای دوست [illegible]
[illegible] جادو [illegible]

ای ماه خیال خط [illegible] یازدم
طلسم [illegible] دولت
[illegible] یازدم
[illegible] یازدم

[illegible] غم [illegible]
من [illegible] یازدم

از تیر [illegible]
خواهم که [illegible]
[illegible] تقدیر
آن به که حوالت کنم کار بتقدیر

دل رفت [illegible]

دل [illegible] یازدم
[illegible]
[illegible] نامه

ای فلک ... بزم ... دور من

... [illegible]

پیچ ... دلم که ... [illegible]

... [illegible]

روزگار ... ایدن ... [illegible]

آتش عشق ... [illegible]

که ... [illegible]

دیده ... [illegible]

واقف اسرار ... [illegible]

من ... غم ایام ... [illegible]

دل ... [illegible]

جم ... تو ... [illegible]

لطف ... [illegible]

... غیبت ... [illegible]

کار ... [illegible]

روشنی از روی ... [illegible]

در نماز ... [illegible]

آب ... نفس ... آب روان

... [illegible]

رنگ ... از خط تو ... گل بر انگیز

حالتی آمد که ساحر شد ... انگیز

در ره عشقت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

بو جفاده ... [illegible]

... [illegible]

جان و دل ... [illegible]

... [illegible]

بر دور غمم ... حبیب بن بلورم

دلی ... طبیب بن بلورم

غریب ... [illegible]

همیشه غصه ... [illegible]

... رقیب بن بلورم

دیری که ... [illegible]

ای شاه حسن ... [illegible]

... [illegible]

جان و دل ... [illegible]

... [illegible]

چون ... [illegible]

... [illegible]

دیدم ... نصیب بن بلورم

فغان و ناله ... عندلیب بن بلورم

اول ... بلورم

یکی جان ... طبیب ... بلورم

چون جم ... [illegible]

در طریقت ... [illegible]

جان من باد فدای تو ... [illegible]

زیر لب خنده زنان گفت ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

گفتمش دل ... [illegible]

... [illegible]

... [illegible]

[illegible] چون گلشن [illegible] میسر اولان ایلدم

باپچه ده [illegible] نالشدی [illegible] داغ [illegible] ایلدم

[illegible]

که از مهر رویت هنوز

میسوزد از غم کفن [illegible]

قدت چون نهال گل است ای صنم

رخت شمع جمع جهان بین ماست

ستاره شمار [illegible] تا به روز

[illegible] بروز

[illegible] تا بروز

با مجلس [illegible] شمع [illegible]

خیال تو در سینه پنهان [illegible]

ز خط عذارت مشوش نسیم

ز تاب رخ تو رخ زرد [illegible]

مثال قد حسنت میان الف دراز

که در زیر خاک است [illegible]

که شب باشد آخر انجام روز

فغان می نماید بوقت تموز

درون جلد معنبر کتاب گلشن راز

[illegible]

زلفکی کیم [illegible]

یا زر ایکن نقش تصویر [illegible]

[illegible]

[illegible] ایلدم

[illegible] سلطان [illegible] ایلدم

[illegible]

ای صنم عمرم دراز بو زلف مشکینک سنک

[illegible]

کوکلمش کیجه ادب ... تجلی ... خاک ... زندن

[illegible]

[illegible]

علم [illegible]

[illegible]

بلطف از جمله خوبان تو ممتاز

[illegible]

نیجه دم [illegible]

[illegible]

[illegible]

ساقیا صحبت صبح اولسون
عقد زلفک بو یمه بند ایت
که دل کوجا لمه فتح اولسون
رخ ای شوقیله صون باده
تر تیبه توبه نصوح اولسون
زاهدا ویره کل بکا توبه
عقله فوت و رفتح اولسون
صبر ایوب وصلکه یکا
طوفانی جمع عمری نفس نوح اولدن

[illegible]

[illegible]

75

[illegible]

[illegible]

حاکی بو حسن نقشینی کورسه سلیم ایچون

عارضک نادیدی زلفک کلشن آتش صفتن

آتش سوزان کلزار اولدی ابراهیم ایچون

مصحف رخسارکه خط غبار ایله یک

سورهٔ کوثر یزدی لطف تعلیم ایچون

خوبلق ملکنده سلطان سن برات حسنکه

[illegible]

[illegible]

جون ا[illegible] اولسن

[illegible] تیغ اولسن

[illegible]

نه اولیند مرکز ملیدزده فلک ایده ایتدین
دو رنکلی وقاتان کلمدن سبزه و آب ایتدین
بحر ابدو ... سجده لسکن مح ...
سجده ده و دیوانه ده مخصوص محراب ایتدین

[illegible]

کل صنعت کلده ... ئیم سن
دل باغ و آب ... نظر ایلم
کلرل ... کلکی ... ئیم سن
... عنبر و سنبل ... دایم
سن صانع اول ... جنت کلکی ... سن

[illegible]

اولسه روضهٔ رضوان ایدو
سکا ای ماه منزل سندن ایدو
نه دیدیکی وصفه قابل سندن ایدو
وبنکا جان زهر قاتل سندن ایدو
اریجه جانان مکنجم جهدن ایدو
جهان مشکل سندن ایدو
تنها واسعه

واتی جویت دل او ولاجعان تن داغ
دورش یکن زده اعی کی بتو

کن بنی غنان ایدن ای دوست بیم بن
بر ووله جو رکجی ای دوست دواز
بنو غلم جور ایلیجی بن فورکسن
بو لعل نفان انکه مخطب بن
قسمت بو بیتی ایکی موزه ایکم ازدن
کم دم جفا سین جایم کی بیم بن
بن بونم ازوقنه جهان ایلیجی کم دوار
کرذم بوله مادم بو جهان ایلیجی کربن

لطفتش خط تیغ ازخوانست
بی وفا بو جهان جای ماست
خط جم بود رنو خوش بود واری

80

[illegible]

هر لحظه غمزه‌ای تو بار دار تیغ

گویند در نیام رود تیغ می شود

[illegible]

چندان که غمزه‌ای تو [illegible]

[illegible] تیغ

[illegible] تیغ

[illegible]

روی عیدست [illegible]

جز مجموعه حسن تو ندیده [illegible]

ای لبم جام می ده [illegible]

[illegible]

ریته سویله سردکی ای دولت
پابیلم عالمه دوشر قلاغه
بنم حالومی [illegible] نارک [illegible]
[illegible] دشمن اولدم وصال [illegible]
بنی [illegible] اکر [illegible]
دل کلم [illegible] دشمن [illegible]
یوزک [illegible] جان جمع [illegible]

گلسن بانی ابرودر دوم قوجاغه
کلار [illegible] کی جانم کوره لدن
اوپام لب [illegible] قنا [illegible] بچاغه
بک جانم اودلان بن [illegible]

در میان خانه [illegible]
[illegible] نظر [illegible]
ای [illegible] لطف [illegible] طرز غزل
[illegible] ارزو زفراق

[illegible] عشق [illegible] نقاش خفیف
صورت [illegible] ولطیف
در جهان [illegible] حدیث لطیف
هیچ نقاش [illegible]
[illegible] در جهان نام فراق

ورد [illegible] و دل [illegible]
[illegible] بیلمه [illegible]
[illegible] ای [illegible]

دور [illegible] جام فراق
بحضورت [illegible] اعلام فراق
[illegible] دام فراق
در دلم [illegible] هنگام فراق
[illegible] ایام فراق

[illegible] جور [illegible]
جمله در دولت [illegible] حال
خامه [illegible] خود بین
ای [illegible]
عاقبت [illegible]
[illegible] تقویم [illegible]

ای [illegible] کلستان [illegible]
[illegible]
[illegible] دل [illegible] یاره

سحر [illegible] عرض [illegible] باغ نفشه
[illegible] آرالر [illegible] باغ نفشه
[illegible] حیرتده [illegible] نفشه
[illegible] داغ نفشه

چون [illegible] انتظار [illegible] وصل [illegible]
ای [illegible] فراق

چون [illegible] بخت [illegible]
[illegible] جام [illegible]
پیش از [illegible] وصال [illegible]

[illegible] هلاک
[illegible]
اینا [illegible] هلاک

[illegible] نفشه
[illegible] باغ نفشه
[illegible] نفشه

[illegible] حسن [illegible]
[illegible] عدل [illegible]
ای [illegible]

بر صفحه حیات [illegible]
[illegible] هلاک
تاراج [illegible] هلاک
[illegible]

[illegible] نفشه
[illegible] باغ نفشه
[illegible]
کلم [illegible] نفشه

[illegible]
جان [illegible]
جان [illegible]
دل [illegible]

[illegible]

صوفیا بوم سبب بودر سبب روی بها

[illegible]

پیر دردہ درمان ویردی

[illegible]

[illegible]

کم لعلکده دیمه دیر و زجام صفا
بو نه لب طرب اولدی ... بویکی
شیخ ازنبات بو نور چون ...
نتی خورشید جهان ... بویکی
جو نور طوتدی ... سعادت ...
دل کشتی کوردی اول ... زیبا بویکی
بوی زلفکله ... صبا باغ و کل
ملک بو اولدی ...

[illegible]

84

دولت بو بیر بالکه بوز سوم ایدکه [illegible] نه فایده

اول آفتاب برج سعادت نه فایده

برلحظه مجلسومزی ایله مه [illegible] طلوع

وصلکدن ایرمدی بکا راحت نه فایده

لعلکدن اولمدی لکه صحبت نه فایده

[illegible] وصلکه چون [illegible] نه فایده

ای جم [illegible] اول [illegible] جفا

چلک [illegible] نه فایده

[illegible]

ای زلف [illegible] دل

[illegible]

[illegible] نه فایده

[illegible] آه

[illegible]

[illegible]

[illegible] عنبر [illegible] دل

[illegible]

[illegible] لعل [illegible] تمثال

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خواست تیر ترت نار و دواز دل بیرون
سینه تا طبل ملامت کرده ام
خانهٔ دل را ز کلک زلف تو
[illegible] کرده [illegible]
پای بند محنت عالم شدم

[illegible] داشتم
دست او بوسیدم و [illegible] داشتم
ز آتش رخش عالم افروز [illegible] داشتم
چون نگار [illegible] داشتم
چون [illegible] داشتم
تا جهان را [illegible] خود پیدا [illegible]

[illegible]

[illegible] صد پاره کرمی داشتم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

دل ز سودای جهان بر داشتم

[illegible]

[illegible]

[illegible]

خط ایلدی خیمه ای که زلف لوا یلان ادر
لعل لبنده اسیر اولالی دل ابری
[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای جان تا چه جدن جاجی ده کلدی

بکا عشقن خنجری ایله ریجان اولدی

قوننی اوزره ای صنم مهمان اولدی

[illegible]

[illegible]

در چار سوی عشق تو سودا کنم
با منبر تو خوردن خون تا کی صنم
بهر تمام کردن ایمان عاشقان
ای حجر زلف یار برای خلاص تو

[illegible]

هرکشته در دل مکتوب خط بگیرم
عشقت بسی سکه ای جادو است
دارو عقیقت بمحبوب و خط بانانیم
گفتم زرحم شد خط ای ظالم لبی با سیم
نهانی نمایش بر جود ای جبینی دل
[illegible]

از صفحه عالم شد معدوم جهان معلوم
از حصه درد تو ام زشته و محروم
با خنجر شیرین کوه کند از درگه العدوم
کز کوه جدا شد از آه من مظلوم
بر ما که اثر بیرون شوق غمی اردوم

[illegible]

زیر زلف تو تا دیدم الف چیب و دل
درون کعبه دست خاص بافا صم
ازل که کلک قدر نقش تو جان بنمود
چو بلبلان بری او نالم ار بهی گویم
ارادتی تو کجو زمین ارشود مایل

دیده واقعه شیخ صنعانیم
چونکه ابدان و ابی ربا نیمی دانیم
چون ابیدان دوم بنمود چه دانیم
جان ... سیه بانیم
زبان ... مطیع ... نمانیم
... شده من ...

[illegible]

ساغر می ... دین های کریمانیم
چو موی زلف پرشان تو پرشانیم
تا دل تو زلف تو درت یافتیم
یکی دهان ندیدم و از لب یافتیم
در رمز عشق بلکه یافتیم

[illegible]

حنکی زین بیت ... طومارت قسمه [illegible]

[illegible]

بیک ... اسیرم [illegible]

یمن بلکه نی بر زبان تنک [illegible]

نثار چشمم ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

یا یام تو زان رخ کرده ام زرد
زعود زلف بر آتش مکن تا
[illegible]
[illegible] بعشق ای چرخ بگو هیچ

[illegible] بکردم
که تا چون [illegible] بکردم
[illegible] بکردم
که [illegible] حلقه در [illegible] بکردم
که از این منزل [illegible] دیگر بکردم

[illegible]

[illegible] خطاست
[illegible]
[illegible]

[illegible]

91

قدمی چو رخصای ... تسلط ایلیوب ... تا

بزم وفا اودن بلا بر آه اولشغله بالا بادی

[illegible]

بر لیلی ... [illegible]

[illegible]

ای مه منیر پرده نور ... [illegible]

تو نه جمالک ... آفتاب اولا

کون بو ز کمالک عجب نجی کم آفتاب اولا

زفلک گنبذی بو ... [illegible]

جان رشته سیله روی زمین ... اولا

هم دم کی ز حسن ... [illegible]

[illegible]

[illegible]

با خسته بنده و عشقت خانمان سوختن

یک گل ز باغ حسن تو چیدن نمی توان

[illegible]

کو زلف یار عجب سودا کی
زاهدا کی بن دیدم عشق قد زیبا انده
اولیه اول خسته روح بو قربان بی
عیبی بیمار لب چون یاقوت قربانم
کلبه بر جان و دل ایچی بو جان بی
اولیه بر فتنه کوزلری کیمی بی

چون طوتون دیو کوزلر بی
اورز نقا که چون کوزم یاشی آقدر باران کی
کیتدم آه و شور دن جان و دینی یاکن کی
عشقک یولنده جان ویرمک ایکن بی
صالح نحه اولیک چیمنه کوکلی یاکی بی
کا اولیه دیوانه حفظ اتمک زندان بی

چم چون زر و زکوی بوبر ای دلی رقیب
کم باز ارجاع محو ایدان جان بردن
نمی آت بیله زور و زار بر دل یا
هم اقدر سنده جان بیمار من ایست

کیدان دا ابر کسب جم بیدن بی تیو ان
چون وش صدلی اوداید شمع جران بردن
منیم بردن نقش زعالم مدان بیکان بردن
مست بر دوزی صبا و ابا اوزجان بردن
چون الف صبر کز صبا و ابا

یا وقلبدن ایتالی بر جه بیکی عمر کی
سینه نسخه عمرانی بر خط منقر جان بی
ای ل ... اولا اوا م ی
ای ... اول ... ا ی
زلفک دیدم ... یکن ... ادوم

دارن فروع جان و از لف تو ار جامه دمن
ای دل افتاده در زلف تو بودن عشق کفت
این دل افتاده ز الفت تحو ... ...
جان و جسم در ظلمت زلف آمد ... ...
نار زلفت خطاب بردن امید ... ...
کرمه دندان منابیک ... ...

نی ببسم کنی یا بیدک ... از بدان بردن
حسه در دست ... انکوز کان بردن
کر ایدار یا بی چشمه حیوان بردن
طوطیان ای غیب ... زهندستان بردن
سر لعل تو یا بیچ از و دندان بردن

یا قیتنا جارقه ... ... جان و دلی
نم ... ... جیمان ... پر بار ی
یا دی یا بیم ... ... نی
... ... یارم

94

چونکه بلبل اتقا میدر کلستان اتم
او دیکه کوزل ... ... اوزر اتمادی
او لالی علم عوا ایچین آه کوزل ... ...
خوارقه ... ... اصرام دم طوطی ... ...
او دیدن ... ... نیک زیبا ... ... صنوری
بو جایه ... ... در
تو عشق ایامل ... ... ایکی کوزل صاوی
کوردی کیدن ایچون کامه ... ... یا بل
او لالی ... ...
قیلیو بریده کوز ... ... دل جیدن ... کلدی
تو بیته غیب ... ... اوله ... ... اتدی
کمی بو غیر ... ... اولدی

زیبا بو دل با قبیلت لو لو ازجان بردن
بعض ... ... کیتا بی
جکرم ... ... جا الی ... بیان
ای دل از زهد ... ... کفاکی ... ... پیان
از ... ... بی

ای دل از دیده خون ... ... پیان
... ... ای دل
... ... دهد

زینت چه کی ... ... بی پر سان
ای دل از دیده خون ... ... جان پیان
باری از دیده خونی تو ... ... پیان
ای چم از خاک ... ... بی پر سان

جان بر سر ... ... خدا
قطع ... ... ای دل
یار قبیلت ... ... طلب
تو آنی چو ... ... طلب

بکی ... والدن ... ...
کوکر ... ...
... ...
پیو ... ...
نحیه ... ...
... ...

... ...
... ...
... ...
حاله ... ... بی

ویردی غم چکه کل بنی تیره باری
ویردم جان ویردم بوس وکنار ع
له ولی صقلدم اول یادکاری
طاودن تیم غمزه کی آلکک اتمه
کونکلی سون کسمه زلف نشک باری

تو ازلفک بکی آشفته اولدی
کوردن دل بو زلفنی قراری
چون اولمک دن بتر دردم ای ادرست
بکن حسن اشکره انتظاری
چه پرواز ایلدی شهباز زلفک
کوکلدن جانه دل اولدی شکاری

بنمود تماشم رخش با غنچه ماهم همچنین
بیار غم دیدم ولی نازغنت همدم مرا
چون کل کیاه تربت عشاق جوان آلوده است
ای دل تو می سوزی همین پیدا بود از نالها
تا زلف پر چینی ترا بر پیچ تاب آلوده

… خورشید ما هم همچنین
از حسن حیران ماندم جانان ای ماه ما هم همچنین
… دیدم در جهان … ما هم همچنین
… درت بود … زوار ما هم همچنین
… سوزد … بخت ما هم همچنین
دریچ تاب است …

دلهام زلفک کوب جان ویردم جبر
نه قلسون چونکه اولدر تیغ داری
جعل اولدرکه در لعل لبکی
اولدر کنه لبنی

چاهی کن ای علم با بالای راهم همچنین
در صدق بندم بیچ خن از جور ما هم همچنین
چون ناوک یابان ابرام با اتفاق ان دون
جبهه تنکل چو خواجه بند ازو ناز نار بکرید
بخرام چو طوبی که تماشای منت این
بنما لب شیرین که مسیحای منت این
بنما سر کاکلی تو که سودای منت این
ور مبر نعیم عشق تو در وادی حسرت

کوردم اوزکوکل اوراد العدم
نه قلیم … الدواجیل … جبا
ولدی دل اوران اولدم بو … سکل
عشق … صابی ایلدی … قلم
آب لطفکله زنده اولدی جم

95
دمن آلمام کل شی خاب
ایکی حسن یار دار اولسک اولرمی
یاره دلدار اولسک اولمزمی
فنوب اشول قطمومن بای
ساده اولبایب ابلکی جاره
نبش قوشب ابن اولسک اولرمی
سنبله لی عاره اولسک محرم
بنفشه اولسک اولرمی
ای جفاکار اول جهان داران
ای کل ایدی اولسک اولرمی
زلفه دار اولسک اولرمی

لعلم کرچه کوهی بده ای صنم ای دل
تا خط تو خط اجل اولدر بیم
از اشک دو چشم دو جهان ازبکم ان
با سه بکنار ای که دریای منت این
صد نکته نهان کرده دل ای فخر زمان

کشا کرچه بخود با شتقاضای منت این
کفتا که بجود باشنهای منت این
بلکه عجب خط شبن بود
دیر بودکه عمه دل کوشه منت این
و بعد بنفشه کفت بد و کای منت این
شیریت بغضب معنای منت این
بمن که عجب بخت معنای منت این

ای کلشن آیینی نازی ای جون
در شهوار اولسک اولرمی
کلشن حسن یار دنه ای جم
بلبل زار اولسک اولرمی

معذور بعی دارد صبای منت این
بلکه در نکفتی کرچه غنچه ای منت این
ای دل زلف تو حتی خشم عذری خوب
دیدار بکویت شمع جم خیز زات
بکش نعات از کرم بجان حوری
او بدام افتی تجلی ای آهوی چین
ای کلبن باغ ارم وی سرو نازم حبیب
زلف بعنقت تشد سبب وصلت از جلب

جان بلمرم اول طرح بعد ویدی دنیدی
یا بو دل غمی بر دور ادجا دیدی دنیدی
کورندره خان بلبل کلشنه
مزاح اولدی صبحی دیدی
بخرم ای بو فرق ار صبح
کور ابد قد کلرسک ننخی بره دیدی دل
اولدم و چین یا سمن صبحی دیدی
برخط ترا ابرو ام زانوز نیاسین

[illegible]

کیتدی وطندن کوردن طعن طرازی

جان جهاندن کچدی کورب غمزه غمازی

[illegible]

وار دی کنه زلفکزلری آهیمی دوشی

[illegible]

[illegible]

در بند گناه خون فی هیچ
از تیغ غمش چو [illegible] گیرنی
دیلک ز فرقش بریع ریزی
در دولت ناز روی نماید نگار من

پیش تو کم عبادت است این
ای دل عجب نجابت است این
ای چهره [illegible] ساعت است این
غنی [illegible] کثرت است از من

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ای سیمبر و کج کسته ... کلاه اکری

بو کنبد ... کلاه اکری

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

اولدم گاه کوکلک اول بستان ایدی
اولدم قتی که کعبه کویک مکان ایدی
اولدم قتی که [illegible] تخت و تاره ملک
حیل [illegible] وصلک ایدیم عنان ایدی
اولدم قتی که [illegible] تازه طوطی
اول گلستانده [illegible] روان ایدی
اولدم قتی که [illegible] هما بکی
ظل ظلیل اوله [illegible] بیان ایدی

چون ایدی جم بزمنی ذوق عیش [illegible]
بن [illegible] رسوای جهان ایدی کیدی
تحیل یوزن نغمه کر تان ایدی کیدی

چونکه سن [illegible] غم اندوخ نازتو
زینت مهر روی تو [illegible]
در آرزوی کعبه مغیلان [illegible]
عشق حقیقی [illegible]
ای دل بر آزاده [illegible]

[illegible] در دنیا [illegible] تو
جسمی [illegible] ای دراز تو
[illegible] ناظران [illegible] مجاز تو
ای دل [illegible] عشق مجاز تو
[illegible] از [illegible] نیاز تو
ان نازنین ماه [illegible]

اولدم قتی که [illegible]
[illegible] ایدی
اولدم قتی که [illegible] ایدی
اولدم قتی که [illegible] مهمان ایدی
[illegible] ایدی
اولدم قتی که [illegible] اولکه [illegible] ایدی

[illegible] غمت [illegible]
غنچه [illegible] کوی [illegible]
[illegible]

ارزوی [illegible] تو
بر آسمان برند ملائک نماز تو
زجان خواهم بیان کردن زبان کو
[illegible] بیک جان کو

[illegible]

چه دیده [illegible]
[illegible]
[illegible] غونچه [illegible]

اون [illegible] الف [illegible]
[illegible] بلا [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] دل [illegible] دامان کو
دلم [illegible] بیان کو
[illegible] کو
[illegible] کو
[illegible] دامان کو
[illegible]

چه کیم [illegible]
[illegible] پیمان
[illegible]
چه [illegible]
زجان [illegible]

[illegible] چون [illegible]
[illegible]
[illegible]

کجای [illegible] جان [illegible] کو
[illegible] زبان کو
آید [illegible] اواز [illegible]
[illegible] ساز [illegible]

[illegible]
[illegible] غمت [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

چه بهشت این دو زلف عنبرینت
به گلشن رخسارت ای دوست
فراغم ... از جور غم ... ن
خلاص جان و دل ...
[illegible]

... ما زند هر دو
[illegible] زند هر دو
[illegible] زند هر دو
[illegible] زند هر دو
[illegible] زند هر دو

[illegible]

مرغ دل من باز بپرواز نیامد
بربود دلم تا قد رعنای تو بنمود
ای طوطی جنت بهوای سر زلفت
روزی دهنت گر چه بدل ... بود
[illegible]

... زلف تو تا تار زند هر سو
... صد تار زند هر سو
صد شیخ ... پر واز زند هر سو
صد مرغ دل و جان ... زند هر سو
[illegible] زند هر سو

[illegible]

هر آینه دوزن اسکندر اولور [illegible]
جهان زین ایرن هب [illegible]

ای عارض گل نوخط [illegible] رخ لاله
سنبل زلفک [illegible]

گرچه طفلان گریزد از مکتب
ای عجب از بند زلف ان جادو

طفل دل از درس [illegible] مکتب
از سودن [illegible] نیست مهرب تو

ای دلبر پریم فریاد ز دست تو
من [illegible] آواره و [illegible]

دی [illegible] فریاد ز دست تو
[illegible] فریاد ز دست تو

یا رب [illegible]
[illegible] روایت

نه حاجت عرض حال [illegible]
[illegible]

هر جای [illegible] فریاد ز دست تو
[illegible] فریاد ز دست تو
ای شوخ ز دست [illegible] آه فریاد ز دست تو
ای دوست [illegible] فریاد ز دست تو
بالله [illegible] فریاد ز دست تو

[illegible]
چون جان و دلم [illegible]
من [illegible]
دل [illegible]
باجور [illegible]

[illegible]

هرگه که شوم پامال [illegible]
چون [illegible]
هر کس [illegible]
زان [illegible]
در [illegible]

[illegible] فریاد ز دست تو
[illegible] فریاد ز دست تو
[illegible] فریاد ز دست تو
[illegible] فریاد ز دست تو
نیست [illegible] فریاد ز دست تو

گوینده بتو ای دلبر فریاد ز دست تو
در آتش تو دل چاک فریاد ز دست تو
دیوانه و بدنام است فریاد ز دست تو

رخ بین مه کشته روشن ازو
خط بین [illegible] ازو

[illegible]

خط [illegible] زلف یار
دل [illegible]

[illegible]

شمدی کوز شیطان دینه دونمدی یوزدرایوز
تاتی اولدم کور شیخانه ایدی قاز موز
ایچم زنگی اخض اتم بقا بن طور میوه دیوی
بوس ر دیر و اوغر زخنه شاه نی حایل

دیدم صفا کجدک وعشق لو بازاری
کلدی دیدی چون کلدم یا بن زلفی کیل
اول لاله عذار کر خط کل بوینه ایر جم
کالز دیدم کل یکا ایمانه کلور در

ناکلت ز کس یعنی نبود
چون نکه آم رحیتم چون الود
نی تو ار کلشن بهشت چه سود
خلوت سینه کشت نورانی
باغ حسنت کشود مهندی زلف

کشت سنبل چابه بوسی ازو
کشت بلبل ستان من ازو
که نگون شد سلطنت ازو
که هزاران بهار روزن ازو
تیره تیغ و روزن ازو
تیره تیغ دامن ازو
... لاله ...

کیم از زینه بکت مردن ارد
تیغ خود را بکشت اکشت جیر را
بو بو لب لعل منه جان منت او
در لب اثری بین که ز دندان منت او
کفتا که بدانی تو که قربان منت او
چون زلف مبدر حسن بیچ ایمان منت او
زخواز لعل لب تو تو سرنکیتم
فقیر که دل از ترکان ...

دل ازخود ... ملک جان ایمان ولر
دل ازخود ... ازلنده ... بلاور
کوزلکه دیوانه ... ایله دیدی
بر ... دیدم ... دور

خواهم ایشان کشم بو یوسف جان را
تا دوان خود صبح کریبان شفق را
ای کلشته قامت ترا مجوم ساخت محشر
بکذار یکبارم لب بادم بو شیرین
مهمانی بزت کنم ازین یکاد چشم

سنبت ای ز زلف که خیزران منت او
ای تر صبح دیده کریبان منت او
در معرکه عشق تو میدان منت او
ان باغ نو رشته یاران منت او
در غمهای سینه چو مهمان منت این

کردن نکنم هیچ که سلطان منت او
در زلف پریشان چه پریشان منت او
چون یا بشش او ز نو فرمان منت او
ملکت ای زلف او باشکن خضر است او

تیغ کشت و دست جا کمر یار او
جمعی که شد از غمزه بی زلف بشکفتی
غنچه که دولت یاب و یا بور بکشودم
شکن چیز مع ای شکن بکشت او

تا خنده نمک شد از دهنم یقین ام
سر داده ای زلف بنا کردنش ام
دیدم چو تیغ و قتل گرفتم بپریدم
رو دیدنت ابرخ گلشن باغ اوست
گفتم که ببین لعل بدخشان نرم شکم

یا نقطه موهوم و یا خود دهنست او
باختن اندر ره پیشش که منست او
بازیگر که یوسف گل پیرهنست او
گفتم که سرو روان چمنست او
قدرت نما سرو روان چمنست او
گفتا که کمین پایه عقیق یمنست او

دیگر که ببین عجب این ... جنت
بی آن ملک حور لقا باد جهادت ... دار
یا رب که ز اسبب جهادت ... بعد
نقدی که دلبر بکند آنچه ... دار
ای گوهر دری اشک ما تا ز نگه دار

ای چمن گلشن باغ یار چه تنست او
از جنت فردوس کی داغ زنست او
پرورده با ناز است نازک بدنست او
تنم بوی ... سنبل سمن بخنست او
در خاک ... از کو دری عدنست او

فراقت از بکشیدم دوری فراق آه
زنم تو شکن فلک از آن کو کنند آهم
زاه سوز جگر وای من توانم کرد
بطور وادی دل گر کنم تجلاست

وا زیر دو جهان تا سبب بود خرابه آه
سوز ... شعله تیغ آتش سوز دل تا آه
گر چه شمع بسوز و زبان زبانه آه
حدیث آتش موسی و جهد سانه آه

زمان زمانه آه امدادی دلم از نار
حسرت آتش سوزان درون دود سیه
فغان آن آتش سوزان ... داغ
بدان خیال فلک سر بجز ... صد داغ
ای که بجد گل رخ از کرمی بسته

بحال ناکه بنا لیم دور زمانه آه
بسوزم از شرر ناله در میانه آه
ز سوز سینه جم ضرب تازیانه آه
گرد گل بهر ضابهر پیچ سنبل بسته

دیدم اگر جسم ضعیفم رخ نمودی ای صنم
از زخم ابرو خیال انگشت بر دین یکدم
ساعدی با نگار چین واوی بجال لخ زلف
ام گه از دو سم فکندی رشته بر تم را
از پیش کرم بیانت آن خال ادم دلی

سلیمان دیدی چو چاه خضر و بسته گل بسته
به بستن چون نبات کاف قشر عجب باز بسته
کار دو مرا بیند بنات والی فلک بسته
تا دل و بیعانه باز یکه بکاکل بسته
از سر کی مهر فرو اراده نخیل بسته

جم کرده ای غنچه پورسته با لعان از جم
زنو بکاکل خود با صبا نشانه زمیم
سرا در رخ ضما خط عنبرین منشان
چو از خال لب خط و زلف عنبر بوس

زغنچه دام بلا بر پای بلبل بسته
که یعنی زلف یحیی که بدست تانه می
چو ار کعبه بکار قربانی تو خانه می
برای طوع دل ابر و دوانه می

دل بلبل از نوخ و گلمی همه فاش کش
بزیر خاک رخ آن صنم بوقت اجل
از کجا می رسی ای کیم بدین مست شده
نه به فلک زلف رخ ای دل صد پیچ منی

بدست و زود کلید دری خوانده می
اگر امان طلبد جمر تو ای زمانه می
ازین ز جانم رسد تو جان من از دست شد
و رسته جمر زلفین تو یا پست شد

گهی بر اره بکام می روی ای کمین ناز
م سواره نه تو شوق غمزه تو با چه دل
می طلبد و ریم تو کنار تو بسته رخ بیع
نقد عمر ای جمبر و سنگ
ای ضیم گوی که بدو جو غمزه صاحب نه

ام که پیش رست مجنون بین شده
ای بصید دل و جان زلف بکش کشیده
ای یار از غم تو چو ام مست شد
و غمت جان و ام از نو ضاطر نه

کافری ای خط چو ایمان بخشش باید بکیم
ای دلی بیجان چی کیبای صفا در حج وصل
دم مزن از نفخ خود ای ساحر بابل بجو
کو چه بر بهم زدن شکیبایی نمایی در وصال
می کشد پیش از سهام غمزه اش یار از فراق

کفر خط مشکی تو ای رخ واعظ کافرنه
در حرم کعبه چشمت شکسته کبر زاید نه
در حضور چشم سحرآموز او ساحر نه
در جدایی دانم ای دل لب یاقوت تا در نه
سر تست ای صنم از لب و دم اکسیر کاهر نه

ای جامه ماه تیم بر و دیگر نفت
گفتش که بس بمه بر دم از لب تا خیمه
ما منی ای عمر و کرمنال بس عز و ناز
تا آفتاب شمع جمالت نموده

در سوای ما ورای چرخ چون طایر نه
بکر دو خ جنت جام توهم شاعر نه
کو نه بر قدم کس خلعت فاخر نه
جسم از دل و دل از تن بی دل ربوده

هم پیچو آفتاب بپای تو سر نهند
چرخم رو و که صدق وایمنت باورست
گفتم بکار آتش عشقت بر نشست
رویت گشت چو وصف تو دانسته ام شنیده ام
بهر لطافت چمن باغ حسن رخت

طرف نقابت تا ز رخت بر گشوده
کرده چه زار بار روا از هر دو ده
گفتا درون کاسه زنان اند وده
از من هیچ حال چو دانم شوده
بابای نیست ز نکل تو مشک سوده

مثال چون بستان لشکر غم ای پری جمال
بجز خود بعشق تو از لی مبتلای سیت
نیرت همه دم درون جان ن
گفتم که لبت زرها میپیتان

با این جمال و حسن تو هم جاسته ده
عمرت دراز باد که دیگر فزوده
سینه بسهام تو شن
گفتا که شکر زما نهان

چون سیب ذقن برآمد
از دست تنم ز غم وزن تیغ
رنگ رخ من بیاد آن گل
با یاد لب لعل او شادست
پایه بلطف ز زلف بر خال

آن چهره آن به
مارا صنما بهار چهره آن به
مارا صنما چو زعفران به
از خون کفن چو ارغوان به
با خون دو دیده ارغوان به
وین ز غم شود ارغوان به
سلطان جهت سر بیابان به

دانم مطلب تو آن دهن را
پیدا شکن شکر زبان شد
چون سر بتو عیب گفت
گفتم زده ام آن لبان چو گری
بدر سحاب آن لبان چو گری

ار زان نشود چو هم زمان به
چون جای کواکب آسمان به
چون غنچه پیش بی زبان به
جادو پیش بتا امان به
از دوست شکر چو در دهان به

108

آن سیب ذقن چو در میان است
جان حسرت و درمیان به
سرو تو همیشه نوجوان به
بر کردن غمزه زلف بشکن
بیماری آن دو زلفت دم
این شمع هیشه چو روان به
دست کردن و در پیمان به
در کردن و زر چو ناتوان به
کاسه ده دو چو ناتوان به

گفتا که مرا بگوید اشک
دل در اوج چه بی رخ
دل ما بیک کوی تو سیر
با سود و عمر شد و در یار
چون خاک شده ز پهلوی ما

گفتم که تو برون ز کمان به
دردی تو پیش میهمان به
دایم بفغان چو پاسبان به
چون سود نکرده ام زبان به
پیش تو حکایت التحوان به

غم راز دلم مکن برون هیچ
حسن تو به ابی معلق
کرده حرم بهشت رو به
ای دل ز حکایت فراقش
با ناله خوش است جمع بیش

سالها چو بهشت و دکان به
بار به بوستان به
نبود به بار زیبا زان به
نیست و رهی از بستان به
بیند بکند از
بی قصه و زنفغان به
بلبل همه دم چو و زنفغان به

علم و از ان وقت دکر بیت
با قصه چیست لعل لب تب
سینه ام ز تیغ تو تازه
از تیغ غم تو چه بسم که بعد از این

زان شد غم زده که ان به
می ده با جام و لیکن ما مه
یک به زد دیگ ام ز بی عیش تو به
سینه پر بس است ام جسم پاره

دل خون شود از نشان لطفت باز خفن
جرم را چو تر بیز سعی باری زهی بگو
ای خط خطا خطت پر خطا شده
باز نت پوست بهر غمی لطف تو به بو

تا دارد لب دلدار زلفی تعویذ به
زیرا که صد هر چه زاید صورت زده
لعل از لب لب سنبل شاد است
چون پوست بوستان زنده چین و ابریشم

ای تو فتنه لب بند غم بهشت
بیا جان با تو ملک
خانه بیدای تو پوست از بر ای جبر
شست تو تا کمان بکرفت
ای بیخ زود دیدار تو بد بود بهشت

جان بر لعل لب تو لطفت نشده
ای خانمان برای تو زیر و زبر شده
سینه به پیشکش تو دایم پر شده
دل که سینه ز اسرار تو قسم در بند

باساغر لعلت بیم گر لب بلب و من
مرجا که نظر افکنم ای دوست یقین دان
شهرت بکن ای دوست که چون منی ایست
معروف تن از غم تو که چو وار است
بر عالم مکن تکیه که او گذران است

نرگس بنشیند خوش از دور همیشه
گردن [illegible] منظور همیشه
بنا نظر چشمم توی [illegible] همیشه
در شهر بسودای تو مشهور همیشه
ویرانه دل از درد تو معمور همیشه
مستی مشو هیچ تو مغرور همیشه

جز جمع صنایعت درین مکتب هیچ
مسکین [illegible] سینای تو شتابست
کمالی باغ تو [illegible] بهشت
غنچه عاج [illegible] نکهت

چون چشم سیه کار تو مخمور هست
غنچه خونین دلی گلی تو شده
دل نالنده بلبلی تو شده
شاخ مشکین کاکلی تو شده

110

پست لعل توام چه طعنه زنی
زیر اشک چشم جم گوری
چون دامنی نیازم در پیراهن غریبی
ای سرو اگر بپایی یکدم بیا ببینی

سبب [illegible] همی تو شدم
[illegible] و بلیخ تو شدم
طاق ابروی او [illegible]
چون دانه که میرم از غمی غریبی
چون گلستان عزیزست اینک گلخن غریبی

هر کس که بداند احوال دردمندان
[illegible] غربت [illegible] کس نمی تواند
تحصیل علم و [illegible] رنج حساب
یاقوت [illegible] خونین [illegible]
[illegible] ازاستن [illegible]
[illegible] طالع [illegible]

یکسو نظر نیاز از روزن غریبی
بسیار مشکل امر چون این فن غریبی
که اولی قالیک افتاده معدن غریبی
[illegible] صدف گرد امن غریبی
مسکین [illegible] درم غریبی

۱

ای گلی باغ ارم از گلستان کیستی
دو رخ مهی تو جانها سوخت در دنیا
بر سر طوبی نشسته روضه فردوس را
از غمت تنهای عشق قرت جان تنها نماند

ای سهی سرو و چمن از بوستان کیستی
ای خجسته اشنای جنت جنان کیستی
ای خجسته از اشنا سرو روان کیستی
ای نهال منتهای ... جان کیستی
من دوا از فکر گره ای دلبر تو جان کیستی

عاشقان سپهری بی تو کام اندازد دل کباب
نیک نفسی را امر کن در سینه ای تیر خدنگ
خانه ات را از خیال دیگران خالی بساز
آینه با رخ تو برابر چه می نهی

لطف کن باری بگو تو میهمان کیستی
تا بسم یادگار از کمان کیستی
ای دل ویران خم ابروی کمان کیستی
در پیش نور با ماه چه می نهی

111

دل را به درد و بلای غمت بگو
در ملک عشق غمزه خونین چه می کشی
بر روز حشر نعل سمندش شرف است
دلبر که در روی زینت خطش چه حاجت است
از خال رخ ... مهر بان یار

... تو دیگر چه می نهی
بهشت از تو ... چه می نهی
در راه طالبان تو خنجر چه می نهی
ای غمزه تو ... زر چه می نهی
ای غمزه تو ... ابروی تو زیور چه می نهی
به صنع لاله زار تو ابروی احمر چه می نهی
فلفل میان این گل احمر چه می نهی

چون از ازل برای تو بخت سعید نیست
در پیش عاشق سرکشی از غمزه ای پری
چون ... سیم تو کجا ... سنگ است
زان موی ... ساید و زنجیر ...

ای جم تو این کنه بر اختر چه می نهی
رحم کن بر مسکین بگو زیاد این گنه
بر سر کوی دلی من چون ... چاه
افکند در چاه بابل ...

در پی مهری و وفا با دست خود ویران کنم
بهر چشم مردم چشم پیکان مژه بیت
گوش تا بنود ز لعلش هم ز شنامی خوشم
بوسه کردم بگو باری یا ز لعل لب

کعبه تن را چو ای دل ما ببین ز ناز طوطی
ان زینت بتر ز مر جوی
بر سری و دریا چو ای دل اشکری
شکر لله که بهر جان خود ای گل چم بر شاهی
جود و غمی نیست و ز عالم

ای غنچه نو کاسته از باغ که رستی
یک بیت دور ز زلفت
یک طلوع شده بیت و ندیدم
صد پاره ز تیغ تو بود دیم و ندیدم
صد بار ز تعلیم ما
تا گشت و بدار تو تعلیم
از روز ازل جمله نهد کم قدمی را

خوش بود قد دلارا عذار بر ستی
صد نکته عیاری ده صد شیوه جستی
در کشتن عاشق ز بازوی شستی
از نقش بتان لوح دلی ما همه شستی
در خدمت سرو دی قد تو چو بر ستی

112

ای غنچه که با خنجر غم قاتل مستی
باشد نظاره ای آن عارض چون آب
دل نازکن در پی تو در تنگ پوی است
ای نامه ترا چون ببرم انجا که ز اشکم

بی نقد دل ما ای
خودبین که بس چرا جابر یی
ای ناز الف سینه کا رچه مجال یی
ای روز بنفشی چو مجال یی
رسته و تو جایل یی
ما جایل

روزی که شود تفرقه سایه بت بس
ای اشک بار
کنند از این سر و وای ندانم
پیش بست ندانم
بیمه بعد از زلف
رسد به سر ز
اسمان نشد از سر که کمال الود
جمهور به تو چون اشک شده حال

ای تابش پیش گه تو دو منزل ماتے
کز عمر گران مایه ما حاصل ماتے
تو آتش ای عشق چو ما ماتے
ای عقد گلاکل تو ما مشکل ماتے
ای سرو دلکش جوز ماتے

چشم از خون جگر گرد چنانم که تغنی
بشکاف ای دل صدپاره که پیدا شکل
ای کمان ابرو مکش تیر بقصد دگران
دردم زار و دمان تو نهان بود دوا

کار زار است ز خون دل من در وطنی
در کمی باید که بر بند شکافد صدفی
بهر تیر قضا گرده ام از دل [illegible]
از خدنگ تو قاتل شد این سر خفی

که بی لعل لب تو دست بهم عیب کمن
ای کمال از ناقی چشم تو مدحی خون ستان
بی رخ ز تو یک روز شود طالع جم
گه بیدرد و دلم مهر تو با خون جگر

کس نیاید که کرده حق چه بگفی
بشنو از ناله ما زرقه چنگ و نی
در شب بود کشی [illegible]
بدر بین که چه کرد این پسر ناطفی

اشک چشم از ما دری شهوار بود کاشکی
گر چه جانم میبرد غمهای زهر آلود تو
میزنی تیر بدل کله صبا با می کنی
کرده بنیاد غمت معمور دل از آب
خواهمت جیب گهم باز از وصلت اولی

[illegible] بود کاشکی
دایما پای تو از اشیار بود کاشکی
دایما آسایش از غمت بیمار بود کاشکی
یکدمان جان از غمت بیمار بود کاشکی
ای بکسی ما ز تو اخبار بود کاشکی
دار دل را در وثوق معمار بود کاشکی
از تماشای تو بیش یار بود کاشکی

یار اگر خفته بنیم [illegible]
گر دو صد [illegible] پیش اجل
تا بابان جان خود بیا سی کنی
دو صد از چه غم تو دارد زلف
تا چه خدا بکرم دارد کنید

بهر یاری بخت همم بیدار بود کاشکی
خوش از گل چشم خار بود کاشکی
در میان زلف او زنار بود کاشکی
جور تو بیچون غمت عجوز بود کاشکی
طالع افتاده ام همواره بود کاشکی

نجم بیچاره در عالم نزار و
چه عبارت باید صبح یارب

پی
چو از لطف سری زلفت پناهی
که بود دار سری نسرین کلاهی

ای که در چار ده چو ماه نوی
می توانی بچشم من ذاتی

ی
مر تو با نجره ده آشنوی چه پیشوی
ز خیال دوست

آن دو حال شبی بغروجت
هر که از تو پیاله رسید و
چون گردت وزی پر سر
چون دلی نشانه دیع ای جمع
سر بی ... بیکس

چنین مه بر او دو جوی
بهرمن کاکلش ... گردی
عمر بگذشت در پیش چه دوی
در ضعیفی بناز عشق قوی
پند من را که ... شنوی

ماه رویان تا قامت نازنین چه بر بالای جم
تا کسی چو در خانه چار بود دیگری کسی

نه بینم که خور روی تو ماه
تنم از شوق رویت چون ...
به عوی کاه حسنت زلف مشکین

... جمله عالم را آب
... سبز ... پیکش ... پی
که چشمه را ... بیگناهی
... چه ... دل ...

رخت را به که گوییم شمع مجالس
بگو ... اتفاقت ... چون ماه حسنی
مشوق ... عاشقان چون
بکش ما را جم ای سیمین بدن ... دوست
دنیای دنیا خون ...

نوازنده که حسنت را نگاهی
بسوی ... دهان ... که
که نبود پادشاهی ... پی
در این ره ... چندین بی کسی پی
که نبود رنگ بالای پای پی

سرو دل‌بیمار چرا تنها بصحرا می‌روی
در کنار جوی اشکم لاله‌زار خون ببین
در بیت ... اشکم جا دو دم کرده تو
چون نشستی کشتی غم را دوان در بحر عشق

... تنها می‌روی
یار اشکم تا شد با تو چو تیغ تنها می‌روی
... چین ... می‌روی
گشته‌ای ... سرو ... تنها می‌روی
هیچ خورشید جهان ... بر پا می‌روی
حق یاری را ... بر پا می‌روی

ای صبا ... وقت سحر چالاک‌تر
گفتمش ... ببخشای دل
... اسیر ختنی
ای صنم رسم جفا از کی آموختی
روی ... جفا ... کرده

هیچ پندارم بر آن زلف سمن‌سا می‌روی
چند وقتی شد که ای جای سرو بالا می‌روی
... جور ... را از کی آموختی
ای عجب این کیمیا را از کی آموختی

ای ز روی تو لاله را تابانی
چشم مخمور زیر ابرویش
لعل ... بوقت سخن
در خیال رخ تو جسم ضعیف

... خط بمستانی
روی ز خطت ... محرابی
خفته ... مستی میان ...
... شکری می‌شد ...
عکس ... است در وسط ...

... لبت بنهاد
... از غبار ...
جسم ... روی ...
ناله ... از خود ...
همچو ...

... تا رخ عنانی
خورده است ...
... چشم ... خوانی
با چنین ناله هیچ ...
می‌شد زلف تو ...

یک دو جام از لعل شکرین با حسن گفت
که بگویم من کیم گویی سخن نیستی
و چه گویی دل با عشق جان زامی بری
خانه جم را بلا ماهی زدستی وا بما

راه این وادی ز شعله ازینجا سوختی
من ندانم یا همه را ازینجا سوختی
این چنین هم جان را ازینجا سوختی
خانه این نوا را ازینجا سوختی

آشوب نه خرد تو اگر رو نمایی
هرگز نتوان دید جمال آخر روزی
ای دیده نه قبله نمای حقیقت را
با خنده دهی رونق مشک ختنی را
بر باد دهی رونق رو زنی
کشتی باغ ارم را بکند رونق روزی

یارد از شکن زلف تو یک مو نمایی
کو در شب عید ای صنم ابرو نمایی
که راست بما قبله از ان کو نمایست
کو چمن سرو کاکل خوش بنمایست
در جنت فردوس اگر رو نمایست

چو من جا اید بهمه جا مشک بپوش
چو زاید بیت الحرم عشق نباشد
آشوب جهان خیزد اگر رو بنمایی
هر کس شکند روزی که ایام شود زلف

تا سبع کرد ازان سنبل جو شش بنمایی
کعبه صفت قبله ابرو بنمایی
تا کاکل ان سنبل خوش بو بنمایی
در نصف مهی روز که ابرو بنمایی

بر باد دهد سنبل چین بنکه خطایی
دشمه بگهر افت از صدف لعل ببرد
روی از سیه و وقت اجل بستری کرد
مجنون چه بس ابر اشکند هیچ کسی عیب

زان کاکل کل بو اگر ش مو بنمایی
از حقه یاقوت چو لولو بنمایی
که کعبه روی تو زیک مو بنمایی
زان لیله زلف سیه ارمو بنمایی

ای شکر لب از تو صد ناله و آه
یک ذره ای که ببینم رخ یار
گوید این دل اسیر زلف سیاه
تو تا نموده با من بالای رخ ای ماه

بشکار غمزه ای کیست شکر منی
یکدم ای زلف تو و دیگر منی
اصلا او تو منصور منی
همیشه از خیال او نمی باشد دلم خالی

چنان دارم هوای آن کی تیغ در دل کس سوی او زد
چو بی تو لحظه ای تالی دل من داد از آن که زدم
چو بی لب مرا زلف تو شکنید
جانم دل مرا مانند زبان [illegible] آنکه نی تیغ
گر دو بهجت بنشینم دست عشق باز رست
بی تو بامی باید دست [illegible]

پی بردم گو هیچ بوی می نیست بالا بالی
من از دست تو بی غم تو از دست کی خالی
اگر از مصحف حسن تو یک بیت بند بیکر خالی
که ماهی چارده گشتی درون چارده سالی
اگر تو فی المثل ای جم بجای دلم زالی

مانند تو در چمن و خلق نیست غزالی
مه را بخود روی تو ای ماه چه نسبت
چون عرض نظر همه را تاب نیاید
خواهم بخیال تو شوم این چه خیالست
مشکل صنما ای پری رخ دلم را

که او را بسیر بی کاکل شود از شکار دوتای
که او را [illegible] همه هست بدل
از آن رو که رسد مه بجمال تو مثالی
آئینه کی ارزد بجمال تو خیالی
گفتم چه خیالی من ازین گونه خیالی
دانی که ازین هست ترا [?]

روز است بالای تو و از همه دوری
ای جم در اشک بستم عقد ثریا
ای که در منظر منظور منی
ما تشنه چه زلف تو جان

خالی نیم از داغ غمت آه محالی
گو خوشه پروین شما سمط لآلی
جای تو روضه و تو حور منی
زانکه در خلوت دل نور منی

118

طوبی باغ جنان زانچه شد نقش
برعکس زر صنما بهر ازان یافت رقم
خوش فتادی بلند ای دل پیچان من
به غبغب تو سوخت دلم از طمع
چون ببندی لبم خدمت جوش

جوانا مرهمی
روی تابان حبابت زنخ زیبی
روی به صوت گریبی
گه زروی تو بنفشه بهی
چشت نازی تو بهی
لب ده صنمانیت باد تیبی
کز دوست که بدروی

زلف تو ابروی مشکین به سحر آختن
چشم زردی منی دلخسته چه اسوخته
قد تو کمان است چو ابروی تو
کونه کج به راحی تو

لعل تو چشمه حیوان نه درون سیبی
برای چشم من ای دوست که کونه دهی
برای تربت جم بیر که نه کاه کسی
چشم بکت وقدح را فنا میح تی

لعلش بود و زلفت شمیری
با لیکن لعل لبانت فی المثل
لعلش با زخم درشد رقم
خطی که بنگارت به مغول چین
از دوست ما را زان چون دیگران

لعل زینت بی شیر بی
لغت بی که کشت گری
درمیان جوی باشد زر گری
لغت بی باشی جداری
از خطا بیست دیگری
و که چون ماشایلی

که چین باش شعر نبود و پیس
بیتی جمه در یک چشمه در نشان
بی از زمر دیگری و نیزار زر شد ی
نیست باشد تو در دو دیج می

9. غبار خاک پایت اسری
چه بی او در پیش جو می
بی فغان از تو فغان از بی ازی
راست کرده کلاه کج سر او کسی

ای آنکه ز جام لب تو جرعه بماست
دل گشت مجال کفر عکس رخ نقش
مردم گذری جمع نداریم که ببینیم
در حلقه کی بار چو طاووس بهشتی
دیدی دل نقش غم تو کس نیست

چندانکه جهان باشد و خواهد که بمانی
چندانکه گذشت قصه مانی
بر خانه چینی کند نقش دایم گذرانی
چون دل غم منی دل تقدیر روانی
با تیغ تو در روی گاو نسیم چو [illegible]
ای دوست تیغ بیمر گاه [illegible]

جز عشق تو من دل شده والی که ندانم
من چون دگران نیستم اندر ره عشقت
شاخ تیغ تو در این چمن و خسته بدانی
با هم بگو کنار تا [illegible]

جور منی همه تو دانم که ندانی
با ما ملک تو خطا چون دگرانی
گر عمر امانی بدهد چند زمانی
فارغ شدن از نیاز تا کی

119

گردون منی دل شکسته پامال
دل را بتو دادم اشک ما را
چون ناله من نه درد لی دوست
ای بی چمنی بمن تو بیم سود
زلفش بیر بود و بوخم گفت

این کاکل سرو ناز تا کی
این بی پرده راز تا کی
بودن پیش جان گداز تا کی
این ناله جان سوز و ساز تا کی
این نغمه و سوز و راز تا کی
عمری تو شدن دراز تا کی

در کعبه دل مجاورست
محمود ای عاقبت طلب
ای دل از چشم بسرخ اطراف سنی
پیر مسلم بروی سوی چشم بنا [illegible]

ای جم سوی بت نماز تا کی
گفتن سخن از ایاز تا کی
از تو بجا صبا یی اگر [illegible]
زان که با کو تو غزل سوی [illegible]

اونت یک گوهر است چاه اگر یاقوت بوان
از تو بر پیر چه کمی بینند این اوی زمین
ای چه این قرب که بیخ و نشانی بیعتن
ای که نکوییت که تو ای مه پری وشی

که بر این دم که لباس اطلس زربافتنی
خوبیت تن ابکوی تو چه اوصاف کنی
گر تو انصاف کنی بر همه انصاف کنی
با بود نیست هیچ برابر جواتشی

زان سر کشمیر نمی دل ز خود می شب
زان سر مدام بتعلب است
نغمه سر خوشش است
نغمه نیاتع اتش است
فرد ان کمیه بیمنی از غزل تمام
نغمه گر میکشمه

زلف تو کشت و نگار تو کشی
از لب پسته تنگت یا الف بر خوشی
زان که لعل بار توی یاقوت آتشی
زین لب چه بیت قند لب چه می کشی

صنما باز بیا باز که باز آمده ایم
ای مغان بچه بیخانه بیا تا برویم
دو تنت ای صنم زیبا جهت
من بدی کرده ام تو نیکی کن

بحضور تو بصد گونه نیاز آمده ایم
چون در ایام تو از صومعه واز آمده ایم
سبب شفا لوی قالو بتر
چونکه دانی زبد بیجهت

ان بیدی پری رو را
سقیمه دری بعد امید
تا کیمیه دری گفت بدو
زیب لب خنده کرد
با بر آن قند دلبر زیاد دست من برد منت

جان جارا بغمش بر بودی
ای صنم کاشکی برم بودی
لا به بی زر نمی کند سودی
بر کش جال و اچشم ترحم برمن

در ره عدل ای جم دلخسته را در و جز
بر گریبان نو با داوست دامن گیرین

یارب بجم کر برضایت نوشت ماست
کشتم لاله که چه کیسم عالمی

جنت جنیمر است و جنیمر بهشت ماست
بیگانه نو است این همه از معت نشت ماست

نیست محرم درون چرخ کبود
زانکه یک یک بگویم از زر از
کد تو راز رت نهان همی خواهی
اگر که باور کنی با بن معنی
کد تو قابلیغ با بن سخنی

که به هر دم بحرم می شاید
صد هم از آتش دگر بر افزاید
سرت از تیغ خود نهان باید
گر کلید دری تو نکشاید
قابل ای ابن ده ابد

که چه می خورد دستنوام آمد
که ملیح است ساقی تو شراب
در شود ساقی تو ضد ملیح
در تو ساقی شوی و هم می خورد

کیک و دی بی نظر باشد
هوا می چه کپش باشد
هوا مرا هوا تر باشد
خور و دن می خار تر باشد

دل برغم در هوس این عمر بی وفا بگذشت
ز بس به هر تشنه هوس پیش
چه زنی بر بستر که حیات ازین که
علاه ز همت بکی بکند ای حسد
چو او بعد الیعهدی ابا سی بعد ای

هر که باد هوا بود هوا بگذشت
بهم نشست نظر کی ز نمر چها بگذشت
نظر بخانه کیتی از بی سدا بگذشت
رسید مدت بی دم چه بگذشت

این چه قدرت و این چه حسن و دلبری
کی برابر شود بقامت تو
چاره چون نشد مرا از آه
جم جها می کشد ز اندوهت

صنع ایزد بین تعالی الله
سرو و عرعر این قدی کوتاه
آه بی بار و دره بی آه
کشد آنکه نه خدا آگاه

ای ان سواره که مه و چرخ در رکاب
کردی همی خواری ز رعیان خون بخور
دل را اعماری زتو خواهم چه می کنی

دارم شکایت از تو چرا می کنی شتاب
ور نقل و عیش هیچ طلبی دل کنم کباب
کهنه خرابه است چرا می کنی خراب

ای ساده دل که ساده رخ ساده زنان
در عونی از غم لولی تو دل آتش
خورشید بر رویت نتوان گشت برابر

تو غنچه زیر لعل لبت غنچه خندان
دل خون شده از شوق لبت لعل بدخشان
گر کاش مرا نیز شود گفته نیران

ای گل منش نیک
کرد و دو خوار دریا آتش
پای ندارم که رود صبر از دل
گریه که خواهم زخمیه
بار جان که برکشت از دل
تیغ بر نعم

روز چنین کس نیاید خدا
جسم ندارم که باشم بجای
زانکه جمع محبت همه گیرد دریا
خنده کنان گفت مضی ما مضی

کجایی ای حیات ما کجایی
کجا بود این دم این ایام فرقت
که خط نگارستان چین بود
علم بود آتش ای چو ز آتش آه

که جا کرد لب آمد از جدایی
غیبت نمود از آشنایی
کجا بگسسته و رابست خطایی
ز خط مسلم بر تو ملک بی نوایی

ای زلف مشوش شب بر سوی گنبد ما مکن
خوش کمند از نشینی پایبند شمع ما مپیچ
بگذر که بجای کمند از خطی باش
نفسم چه می‌سوزی که از [illegible]
بکس بمقام خویش اسوده دل الاحم

چون وقت سحر دانی از روز شود روشن
هم گرد بود در پا چون دیده شود سوزن
گفتا که نمی‌تابد خورشید به روزن
گفتا که بر ابراهیم آتش نشود گلشن
چون نقطه کن ز انقاد سکین پی سم

معشوق من که عزم تماشا کی کند
دعوی کند نقد بلند شبنم ام
بر لالی که خسته بر این یک غنچه است

وارم امید از آن که بر دیدم زهی کند
باید چه امید سرو سهی کند
ستونه نظر بود کر امید هی کند

یک شب پدید آکند زلف سیاه نو گرفته اش
یک سینه شغل لو کی تو نعوذ یح
سوز و دلی بار اجتنبید از آن اثر خ
زمان بسر کار و چرا ساخت نقاشی

بر کردن مه بر فکند حلقه و بندش
کر هیچ بر آید ز جهان نه رنجش
از چشم بران تا نه ز هیچ گزندش
او دید چه مجنون قدی بود بلندش

روی چو گل گر مدام زلف تو چون شب خوش است
لب به لبم نه بیا تا شودم هم قدح

برو ای مه لب خط و بر که بر آمد
از حال من دل غنچه او فال کشودم

چو رشته تا ریک را لطف بگو گر خوش است
باده صافی مدام چونکه لب با لب خوش است

گویا صف مورست بگرد لبش آمد
فال منی و خسته بگو الحذر آمد

دیدار باشد در طلب روی تو دیدن ندید
گر چه بگویم مرا کاه دلی گشته به تو

ای نام تو در صبح مطلع دیوان لطف

عمر با و رسید با تو رسیدن ندید
تا به جانم رسید یک کشتن ندید

لطف با جان تو شد ما گشته تو جان لطف

آستان درگه او معدن لطف و کرم
تاج بخش تاجداران دریا همه بخت

اگر این روی این رخ دلبر باشد
چه پری حالت غم را چه گویم

خاک پای شیخ منبع جود و مروت کان لطف
زینت ملک وفا و حضرت سلطان لطف

دیگر این قد و این رفتار باشد
سکوت عاشقان اقرار باشد

کشته به هر مو موم اسیری عجب نیست
رشته مر روی تو مهر جهان تاب
چه می کرد دانش ز سر ان نیجه زلف
چه چیست ان که زلف تو پر نکهت

اگر نباشد چه خوب بسیار باشد
همیشه روی بر دیوار باشد
نگاه تو هیچ زنار باشد
که از ده ماه دگاهی ما رباشد

او آرزوی جنت باوی کجا کند
بیکس جان در عصا کند
مانند جالینوس موسی خود اژدها کند
صد بار عصای موسی هم دعا کند
سبب شهید عیب بلبل هم دعا کند

در کوشه چو بیم دست تو هم که جا کند
گردی درون زلف تو جان و ایمان
نقد ای نگار کاکل تو هم بسری خود
دشنام لعل خود مکن از تنم دریغ

چون نه برج است ز بار وصال این همه
می نکند صنم وصف بت بر دو هم
غنچه دلکش یار زغم چاک زنم پیرهنم
او لاله کی کند دعوی عشق تو منم

مشکن قلب و ابا مره صف شکنم
اوصاف لبانت بدیهیم
چون تکرار کنم اوصاف ... بینیت
گلرخ باشد که ... بیا کرد و جیب
او لاله کند بدل داغ ...

بی و لالان اصلحت سر زور و زیاد و دید
بار موسی بهمی ندارم ارشت و دید
تا به کمند زلف سوی گل کلاله
فتاده و کوه باسمن خند ز اله

تا ز لب یحیی مسیح جوان بی داد دید
تا بدیدم نور ناز نغمه ای هم وقد
ای از لب چو غنچه و بار رخ چو لاله
رویت ... زکری جامی

ای صنم چون دل از لعل بدخش از نمی برد
بهر اسمعیل جبرئیل است قربان نمی برد
بلکه این بیچاره چون جان نمی دهد جان

رنگ یاقوت از لبت لعل چه جان زمی برد
کی کشت ... بیت کند
می کند جان ز زلفت ... برد
لعل لب ... از نشر ...

خیال زلف تو کلک محیط اهل است
جواب تیغ تو گر بر گلوی من بچکد
حدیث زلف تو بر گرد رخ چه حاجت است

سواد خط تو عنوان نامه عمل است
اگر ز آب حیات است مایه اجل است
که رخت دور تسلسل همیشه در جدل است

باز در باغ بصد حسن زیبا غنچه
از چه بر عدم آمد تماشا غنچه

همچو در آتش با طلب زبر چشم سید
خط کیان نشده چو پر منزل محمود و مقام
همچو جمله را چون زلف رخ روشن ترا
آن سیه چرده که زلف بهشتی عنبرین است

بر سری نطع چمن خیمه والا غنچه
بلبلان را هم مقصد انعمی غنچه
کرد از خجر از کعبه علیا غنچه
توت راح لب او قوت روح بدن است

تا ز شوق قد دلجوی تو هم جا که نهاد
نافه این ذات که هم دانه خال سیهت
بر رخ ای خط بر تو ده کرد بست

سینه ز آتش بی درون و دو ع سر و چین است
دانه یا هست که در ناف غزال ختن است
در دو یا بسته الله بناها حسن است
قصه یوسف مصری که دو عیسی پیرهن است

یا رب چه تو هیچ پادشاهی نیست
هستی زمین و آسمان هم
یا رب چه تو پادشاه و بشنه نیست
موجب رحمت گناه است

چون درگه تو چه بارگاهیست
بر هستی تو همه گواهیست
هر راه که نه سوی تو رست راهیست
در من دگری جز از تو نیست

یارب تو اگر مرا برانی
کو زهره کسی که بزنه تا بگوید
با تیغ کشند تو هر چه دانی
در حکم قضای تو هست پای نه

یارب چو شدی تو عالم الغیب
ما را هنری دگر نه جز عیب
هادی شوی و عیب بپوشان
چو هست هدایت تو لاریب

یارب چو شدی تو واقف کارم
کس عاصیم و از گنه نگارم
والی تو نهان و آشکارم
غیر از تو دگر خدا ندارم

یارب ز کرم دو کون مملو
امروز که نامه ام سیاه است
نبری نعمی تو زانکه هر
فردا که من از کرم سپید رو

یارب همه را توئی چو معبود
شاید که رسد نصیب ما هم
یارب همه را توئی چو مقصود
سازی عاقبت دو کون محمود

یارب تو به رزق آفریدی
در حضرت تو سیاه رو سپید
مثلت نه شنیدم و نه دیدم
در دولت عین تو سیم و بیم

یارب که تو از حد برون است
سر امر محال تو مکنون است

گیرم که ز دون گناهیم ولیکن
بهر کرمت از آن فزونست

یا رب بخجلم و گرچه گویم
غیر از تو کریم چون ندانم
عیبم مکن از کسر ببر و بیم
یا رب کرم از دری که جویم

یا رب چه غمست کاره امرست
رحیم پاک و مهربان باشی
زین گونه چه گونه می توان زیست
رحمن و رحیم یا بگو کیست

یا رب چو اجل رسد روح و جان
خواهیم که در حفظ رحمت تو
باشد همه تو حواله شیطان
سالم ببرم متاع ایمان

یا رب همه را هدایتت بس
با این همه دل شکسته تا کی
یا رب همه را حمایتت بس
یا رب همه را عنایتت بس
ز عنایت

یا رب چو شود قیامت آخر
آخر
عنایت
خواهیم ز کرم عنایت آخر

آن دم که شفیع باشد احمد
دورم مکن از شفاعت آخر

یا رب بحق محمد اسم
آخر نفسی منی
که از رحمت تو جهان پر انعام
با همه شهادتم کن اتمام

ای خاک درت بهشت هر کس
در یک دو بدم هیچ باشد
منکر نبود ابد بهشت هر کس
هست نیست چو بینند زلفت هر کس

ای آنکه بحسن در گلستان
یک بوسه گرفته بودم از لب
روی تو ز طری چو سرو ابان
کس حیف خوری بیاد ابان

ای زلف خط تو کافرستان
کر لطف کنی بدلبری سن
چشمت منما که کافرستان
کر جور کنی بما فرستان

بنما لب و زلف خود و چه نازی
انهاست دوا چه جان درازی

ایا بود آن که من بوسم
خود را ز کرم تو خفته سازی

ای منزل عشق تو مکانم
کر عفو کنی همیشه مهمان ام
بانغمه سماع جاری
در قتل کسی بهانه

ای درد و غمت نصیب دلها
ای کاتب غمزه خامه سیه
بالعل حسن می فریب دلها
بنویس بخون کتب دلها

ای روی تو شمع اندر روی
ایا بسر بکسم بیا بیا
زلف تو سبب جنونی
بوسم لب و گویمت که چونی

ای دل چو بزلف او اسیریم
کو شب یاد و خوردی را
بشتاب که پیش او بمیریم
هر کوی ورا بهشت گیریم

ای با گل رو بهار برکس
بی روح مباش یار پرس

چون غنچه مرو ز دست و ستی
چون نرگس شو کنار هر کس
این تاج ز لطف لعل لبت
هر کس که ز لب تو بر برد
در پیش دهان زبان رطب چیست
محروم شدن ورا سبب چیست

130

ای آنکه بسینه جان مائی
تا صبح رخی بو شمع سوزی
این دم ... و در بی
با جان اگر شبی در آی

بی جان لب و زلف عنبرینت
تا خلق جهان زبان کشیده
هیهات رخ و ابروی ...
هیهات نبند ...

ای آنکه سپیدی و ... سحر
آیینه بکبه روی خود بین
از من بلبل نغمه نوا
دانکه تو چو ... من برانم

ای غنچه که بلبلت گرامی
ای بلبل بند ... نسیم
چون نرگس ... چو
باشد که ز چشم تر آبرامی

چه می نازی بدین صاحب کلاهی
اگر چون کی باشی تاج و تخت

ببین آیین سر پادشاهی
ببین کی بعد پای مرگ کاهی

چه می نازی بدین تاج کیانی
همی گیرم فریدون بنه تو تخت

ببین تاج و لباس اندر کلانی
دمی آید فریدون وش لهانی

نشان از کس نماند بگیتی
به نیکویی بگیتی زندگانی

چه می نازی بتخت خسروکی
باشی فریدون
اگر تو فعلی الملک باشی
تو پیش از مرگ راه نیکوان گیر

چه می دانی چه خسرو رفته کی کی
اجل آخر زند بر جان تو کی
که بعد از مرگ باقی تا ابد حی

ای آنکه بغمزه همی جادو
ابرو دو بسازت بهم صنم را

آنکنده هزار یک سرمه دو
بهر که چه نیست اری تو چارا ابد

چندان بغم تو جان تراشیم
بسینه با جان خواشتیم

سفتی که جز از نبیهره بدو
از صادق رد بر دو باشیم

ای سحر بجد بجد چیر بجان
وا دون ا اینه
ذا بهم بتدبد

ریحان لحظ خدی تو یکسان
بستم که بهم کرزی بدزدان

بهرام فریدون غلام تو شد
ویا کشتی گشتاسب و کش اژدها
ویا کشتی تو شیر دانی نشان
ویا تخت کیخسروی مسند ت

ویا ملک گیتی بنام تو شد
ویا چرخ در اختر تو شد
ویا چرخ نیلی خیابان تو شد
ویا کیتی به پیش لگام تو شد

ویا تیغ ضحاک بر دست تو
ویا تاج فرخ نهادی بسر
ویا دست رستم به تیغت تاب
ویا پیرزن اندر به همت نمون
ویا ملک افراسیابی تراست

ویا جام جم هم بجام تو شد
ویا رام عالم برام تو شد
ویا زال گیتی برام تو شد
ویا چرخ نه سقف بام تو شد
ویا چرخ زیر پیام تو شد

ای سنبله تو خوشه من
خواهم که برا نوبت بطلبم
ای آنکه خجل ز روی تو مه

از حد ثریاست رفعت من
زنهار مکن بعید ...
خود از مه سعد ... بر ...

خواهی چه بگیری بعوض از من
باری بلبم ببوس باشد

بحق اشرف ذات جهانبان یارب
حساب جرم را عفو کن روز سوال

که شد صحایف قرآن برای او نازل
که در سوال ملولیم در جواب خجل

بحق احمد مختار ایکه
چو نزد داورسیم بحق ابراهیم

بحق آنکه بجرم بنیع حرکس
رسول محمد مختار

وان ازرحمت بارباب سعد
وان ازرحمت نامه سیه زرد
سیه کار رو

نیک زار رو
بنیاد و بار عفو
که بجرم شفاعتی دارد

با بیمان عهد و قول بیوبودم
چه بازی بتاج کیسر وای
چه دانی که منزل کجا می بری

من چه گویم دگر خداوند
که درپیش عاقل نیز دوجوی
که ایدون بیکم فریدون شوی

دیا تخت کاووس فرونت کو
دیا ملک بختیاری طوامبی
دیا مجنون بهرام گوری برزم
بکام کسی نیست کار جهان

دیا خاقان کسری تقاضا مرست
دیا دیو دارا انتقام مرست
دیا دیو دارا بامیر رست
دیا تیغ او کنون بکام مرست
شوغزه که اکنون

در جهان چون درم بسی گردم
سکندر کسی طلب
در آنکه گیرند

ای که بستی تفضل پیش نه
تا و دی تو به باز می باشد

یک قلب درم نمی بینم
جز قلب کرم نمی بینم

برکش این زجای این کرده است
در بیخ دم کش دوبار بست

زگوش جان بشنو تا بگویم آرای
مفرح می یاقوت فرح بخش ای

ای دل چو نه حاضر در صحبت دلستان

بشرط آنکه نگوئی عجب ز بی عجبی
نمی رسد بصفای مفرح سنبی

درویشی خود را ببین و درویشی دلستان

عاشق رای تو جان تحفه بیاورند

حسن حسینی خلق داری
عجب نبود اگر از جان باشند

همچون زر کار نیکان ای دولت بود ایشان

علی ولی دم از احمد رسید است
محبت شاه شهی یا بر نیست

هر لحظه که لب از لعل تو ای مه
دانگه که به باده تو ای مه

خورشید فلک پیاده لوت
خورشید فلک فتاده لوت

چه برقی در پیچیدی فی بر وی
چو سنگی در دو فنا ما را بسنجی

چیز نا ری در لطافت فی بر می
چه شمع و پیرانی را نزی

در جلال تو نیست کس انفس دون
پاک ذو الکرم اکبر خدا یمی

چو از آن ذو الجلال جست جلال
صد نوال از نوال عم نوال

این غنچه نشکفته چه باغست که اشکفت

چون بلبل نالان بلبی خسته و گفت

این یک گل بود که از باغ بهشت است
در گلشن گیتی نتوان یافت ورا جفت

پیش زلفت بود که با قمر تیغ کج زد
اینجا بو ... [illegible]
شب سیاه‌ای ماه رو وه را غلط کردم شب
شب با شمع ره را گم کند نبود عجب

آن ناله که از لب را چو بشنید
و آن ... [illegible] شکر زدی بر آید
جانم فغان بر آورد چون نای گدای ...
این دم که ... کردی نی از شکر بر آید

سال که او را صد هزار ماه و روز و ماه او
و ... صد هزار سال ... سال است چنین
صدم ازان روز و ز دوش صدم ازان
... [illegible]

گفتمش لام شد قدم از غم
گفت پیچم به هم چه می باشد
ای الف قامت و بلا بالا
زیب خنجر کرد و گفت ...

ای که گشتم ناله بهر تو نی
قامتت خم مباد الا کسی

زانجا
کس پری ... سلسله ...
من و تو نی و دگر کس هیچ نی

... زلف ... کاکل پیچ چین
... غنچه های مشکین
... که ... هیچ ...
گفتا که پریشان ز چه شد ای چون دل غمگین
از تو است پریشانی چون ... زین مسکین

بان زلف پریشان شانه کفها بطنازی
بشانه کفت آن زلف پریشان دیده سلمی

بابت جمعیت ای مسکین چرا دایم پریشانی
سبب جو تو ای کاش بیار پریشانی

کرد دونی طالعت در عالم
در همین یار کیست بی طالع

اوست مثل دو در جهان است همان
نیست دیگر جو از جهان مسکین

تا بقا ممکن است بقایت باد
دوستانت بدولت تو بلند

صدر دولت همیشه جایت باد
دشمنان تو زیر پایت باد

نوجوانی و دیبا امر آراسته / نوبهار حسن او پیراسته

136

لبانش نو باغ خط نو یافته / سنبلش نو رسته قند نوخاسته

چه نازست آن بگو ای نازنینم / که هر ساعت شنوی از ناز انینم

ای آن سوار که هیچ هیچ در کار / وارم شکایت از تو چرا می کنی عتاب

رخ چو نمودی بیا باز نهانش مکن / عاشق بیچاره را داغ نهانش مکن

جان را ز رخ نو نقش با عشق و نازای بسم / دل را بازی داده زلف تو هر بار ای بسم

نکو بین گر بشنوی یک نقد پند از بن کنه
گر مقام عافیت خواهی مرنجان هیچ

چون گلی تو خو کسته از گلستان کیستی
راستی گویم که خوش سرو روانی راستی

عجب نبود ز دو کام نبرد نفس از جاهل
حق عیسی را همین دانم که یک سوزن جا آید

تا از نبات لعل تو یک بند تنگ نبود
پنهان روند بر سر هم ناخن نبات

چو است اشک چشم ما که در بستن چون ماند
اگر خون را این چنین بگذاری جای ادب ماند خون

چنان نقش تو بکشتن او بار خدا الله است
نشسته در دل ما آن سیمین از عقول بماند

در مجلس فردوس چو حوری بلکه حوری
از روز ازل اشعار کنید جلوه کامی

به پیش سر و دوران شو گفتن
چنان باشند بکر آن زنه بردن

چه پیدا چه پنهان شد در عمت حاصلم
نه دل با من است نه دین با دلم

ولیکن در باره وادی نه مراد است
ولی در بی مرادی با مراد است

مستغنی از جوهر علم الیقین
زیب دارا باشد گدایان خوشه چین

هم که بر فضل او شد پیشه بر فضل او
زانکه که ببار سالی بر پای تو دارد وید

بجا ز ابستی مانند روی
خواهی که بر فتن چون تندروی

ما را خود گذار تو ای لاله رخ بدست
ما را یکیست گل که در خار هم پر هست

دختر شعر او هم زیب برای ان پیر
زانکه کنند عاشقان صید پیر فرتی

138

ای پیر تو جمال تو روشن ز مهر و ماه
با بسته فلک نقاب خود از گرد کلاه

پیرایگی شد سینه از تربت پری احمد
زانکه می‌بندد در راه چون تار عنکبوت

چرخ دولت گدای کوی تو صنما
که با هوای تو بازار است گنج باد آور

تا زنند بر نقش سیم سکه زر آفتاب
سکه شاهی نمود لقب تو بالای زر

شب از بیم خیال عیسی خون ریزید
تا بچه چشم شود هم موی بر اندام من

باز از یار جفاجو بسلام امد
صحن دل از شوق او دار السلام امد
حال جم یار دو جام چو جمشید بگفت
آه بر حال امیران کسی که برادر دارد
کم گشت غم درد و غم سینه بر بود
زان می طلبد تیر تو سوراخ بسوراخ

خواست تا وندوان لطف سینه دار عیش
پیچم پرخم پرتم بپیچم شکن بکارد
در صدر مخزن نظم گنج نظامی خان بر دولت
نظم نظامی مخزن نظم بهم جهان نوشت

بیت را چو گردن بگشود از عشق
حیف ان لطف خوشنمای سیه دندان ان
ساقیا وقت بهارست بیا باده بیار
صحن گلشن چو جنان شد ز کرم ابر و بهار
نام قدت نگارا زان رو صنوبر امد
صد دل اسیر و معلق چو سیب صنوبر

درون دیبای ان چشمان شهلا
دو بادام است در یک پوست گویا
کشد سواد عشق شود ماه پیکر در کتاب
نعل سمندت هلال گردد از افتاب

دلم با طره با کاکل گرفت چون روی توام
گفت کاکل را چه حاجت من دعاگوی توام

خیال زلف و خطت در درون پیکان
مثال زاغ و بط و طوطی در آهنین قفس است

خار گل با تیغ و زلف و ابرو چون کمان
غنچه غافل تا رسید پیش وی از نسیم

سیلی گرد و ترش گوی و راه شیرین بود
یکی نبود اشک مینی غم رسیده بود

نیست زنگ آیینه را به دولت جنبت حسنک
زانکه و کات زنبور نظر آیینه را

مهر دایم نور خود یکسان نهد
قصدت از خانه و رشت را

آنکه او را در فلک جنگی مدام
در زمین چون یافتی بر کشش بدان

گو ترا حسن یوسفی نبود
خون یعقوب بارعی باید

بود حوا همرهی پیدا نیست از سر سبب
گر بخواهی جان تحشم دو بخواهی ام بر

کمی از عارضی پیدا ز انصاف
ولیکن نبود گفتار و لیکن این صاف

کریمی خدایی که رازت کسی نداند در جهان
از خود با کس نگوید آنکه نگو با کسی نگوید

از غمام طینت را باد نفخ عیسوی
خاک شک و آب کوثر نور جای اشک است

بر ساده رخ که چه رضوان رست
هر که درویشی نماید پیر ایشان است

دادگوی چو جان شد بسم جان بالی دایم
نحن الحفظ کردم نزد انم را حجت جانم

سدره را در چمن جلد ابر قدوت
هر دو را زاده دعا گوی صنوبر قد توست

گفتش بازان صم جمعیت زلف چو
وای بیا در و ورد روی عالیت ریشه شود

گشتم غبار خاک حیث پا زن بر
زان در و که پای کنیزی بی تاج سر شود

گدای این سرای کوی تو از ان در بر تیغ
که با پای ششان گوید بر تیغ می باشد

کاشش تقاضا طبیبی و دنیا بش کی کیست
هم چاکری ز ذوقی بر خود کشید ای فلیم

تا فدا باده صاف می گل نسب ای
مطربا زن نه عود و دف چنگ ای

کاشکی ز کشتی تن پا چه طالع زاده ام
که این چنین از دست بخت خویشتن افتاده ام

همه کمان ابرو و تو کمان زبان ایم
سر در کمند تو است چه حاجت کمان و تیر

و آن پریشانی ز سودای جهان کرد
زان عارض کشیدم گردن و آن خال سیه کرد

م